

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดปราจีนบุรี

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมายเพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติ ระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนา การจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงาน แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงาน ด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดปราจีนบุรี ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันของอุตสาหกรรม สีเขียว รองรับ AEC และตลาดโลก โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “อุตสาหกรรมสีเขียว” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 14 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 12 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ 2 รายการ และไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เมื่อนำอยู่ด้วยการพัฒนาทุนทางสังคมและความมั่นคงสู่สังคมเป็นสุข โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การบริหารจัดการน้ำ” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 44 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 28 รายการ รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ 5 รายการ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 11 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาการเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และสุขภาพ โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 46 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 38 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 8 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก – ข
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	17
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	18
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	24
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	29
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	37
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	48
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานการณ์การสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	61
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	64
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistic Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
– คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	19
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	61
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	62
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	63

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลผลิตจังหวัด ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2551 – 2554	6
ตารางที่ 2 : ข้อมูลด้านเกษตรกรรมที่สำคัญแยกตามประเภท (ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. 2555)	7
ตารางที่ 3 : การทำประมงของจังหวัดปราจีนบุรี (ปี พ.ศ. 2554)	8
ตารางที่ 4 : จำนวนโรงงาน แรงงาน เงินลงทุน แยกตามประเภทอุตสาหกรรม จังหวัดปราจีนบุรี ในปี พ.ศ. 2554	9
ตารางที่ 5 : ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวปี พ.ศ. 2550 - 2553	10
ตารางที่ 6 : ข้อมูลระยะเวลาพัก ค่าใช้จ่ายและรายได้จากการท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2552-2553	10
ตารางที่ 7 : จำนวนแรงงาน ในปี พ.ศ. 2555 - 2556	11
ตารางที่ 8 : จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ปี พ.ศ.2552	11
ตารางที่ 9 : จำนวนและสัดส่วนแพทย์วิชาชีพต่อประชากร จำแนกตามสังกัด ปีงบประมาณ 2552	13
ตารางที่ 10 : จำนวนและสัดส่วนพยาบาลวิชาชีพต่อประชากร จำแนกตามสังกัด ปีงบประมาณ 2552	14
ตารางที่ 11 : จำนวนเตียงต่อประชากร แพทย์ต่อเตียงสังกัด ปีงบประมาณ 2552	14
ตารางที่ 12 : จำนวนคต้ออายุในเขตจังหวัดปราจีนบุรี ในปี พ.ศ. 2553 - 2556	15
ตารางที่ 13 : พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติในท้องที่จังหวัดปราจีนบุรี	16
ตารางที่ 14 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	20
ตารางที่ 15 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็น ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 16 : แสดงความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตาม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	23
ตารางที่ 17 : ผลผลิตที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	29
ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมสีเขียว”	31
ตารางที่ 19 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตที่มีศักยภาพ “อุตสาหกรรมสีเขียว”	35
ตารางที่ 20 : รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ ของผลิตที่มีศักยภาพ “อุตสาหกรรม สีเขียว”	36
ตารางที่ 21 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	37
ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ”	39
ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ”	46
ตารางที่ 24 : รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ”	46
ตารางที่ 25 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีข้อมูลต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ”	47
ตารางที่ 26 : ผลผลิตที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	48

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”	50
ตารางที่ 28 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”	58
ตารางที่ 29 : รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”	58
ตารางที่ 30 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	68

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ์ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณ ในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สสำรวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิต อาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	<p>เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้ความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแนวทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป</p>
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	<p>เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร</p>
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	<p>เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่</p>
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	<p>การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
<p>ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)</p>	<p>ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้รับการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบการที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ</p>
<p>ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)</p>	<p>ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่งในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่งมีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงานของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงานจะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้นพนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงานของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตามเป้าหมาย</p>

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติ และข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดปราจีนบุรี ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดปราจีนบุรีฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมืออยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนา
ในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรีระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของพื้นที่ศึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดปราจีนบุรี ตั้งอยู่ภาคตะวันออกของประเทศ มีพื้นที่ทั้งหมด 4,762.362 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,976,476 ไร่ จังหวัดปราจีนบุรี แบ่งเขตการปกครองแบ่งออกเป็น 7 อำเภอ (อำเภอเมือง, อำเภอศรีมโหสถ อำเภอศรีมหาโพธิ อำเภอประจันตคาม อำเภอนาดี อำเภอกบินทร์บุรี อำเภอบ้านสร้าง) ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัด ตอนบนเป็นที่ราบสูง และป่าที่สลับซับซ้อน มียอดเขาสูง 1,326 เมตร และเป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำหลายสาย ทิศเหนือประกอบด้วยเทือกเขา ตอนล่างเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ เหมาะแก่การเพาะปลูก ได้แก่ ที่ราบลุ่มแม่น้ำบางปะกง (สูงกว่าระดับน้ำทะเล 5 เมตร) แม่น้ำปราจีนบุรี (เกิดจากแควหุมนาน และแควพระปรังไหลมาบรรจบกันที่อำเภอกบินทร์บุรี และไหลลงสู่อ่าวไทยที่อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา)

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ.2554 มีมูลค่าเท่ากับ 190,513 ล้านบาท ปรับลดลงจากปีที่ผ่านมาเป็นผลมาจากได้รับผลกระทบจากปัญหาวิกฤตอุทกภัยในช่วงปลายปี พ.ศ. 2554 ส่งผลให้ภาคการผลิต และภาคธุรกิจในพื้นที่ภาคกลางไม่สามารถดำเนินการได้เป็นการชั่วคราว และเมื่อพิจารณาสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาพบว่า ผลิตภัณฑ์จังหวัดด้านอุตสาหกรรมมีสัดส่วนมากที่สุด โดยมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 80 ของผลิตภัณฑ์จังหวัดทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ ด้านขายส่งและค้าปลีก โดยมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 9.2 ของผลิตภัณฑ์จังหวัดทั้งหมด ด้านเกษตรกรรม มีสัดส่วนประมาณร้อยละ 3.1 ของผลิตภัณฑ์จังหวัดทั้งหมด ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าในช่วงปี พ.ศ. 2550 – 2553 ผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขานอกภาคเกษตรกรรมมีแนวโน้มเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากจังหวัดปราจีนบุรีเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพในการพัฒนาให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมใหม่ ประกอบกับมีการขยายตัวในด้านการค้าส่งและค้าปลีกที่เพิ่มสูงขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่า ชุมชนในจังหวัดปราจีนบุรีมีการเติบโตขึ้นเป็นอย่างมาก ส่งผลให้ปริมาณความต้องการบริโภคสินค้าในจังหวัดเพิ่มขึ้น

¹ แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) , ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์จังหวัด ตามราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2551 – 2554

หน่วย : ล้านบาท

สาขาการผลิต	2551 (2008)	2552 (2009)	2553 (2010)	2554 (2011)
ภาคการเกษตร	6,311	6,068	5,855	6,486
- เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	5,914	5,639	5,025	5,680
- การประมง	397	429	830	807
ภาคนอกเกษตร	187,464	186,859	214,637	184,027
- การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	240	218	192	210
- การผลิตอุตสาหกรรม	155,182	154,664	179,157	145,938
- การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	1,251	1,512	1,670	1,794
- การก่อสร้าง	863	1,159	1,141	1,518
- การขายส่ง ขายปลีก ซ่อมแซมยานยนต์	17,549	16,574	18,839	19,516
- โรงแรม และภัตตาคาร	404	309	377	413
- การขนส่ง และการคมนาคม	1,228	1,209	1,251	1,214
- ตัวกลางทางการเงิน	1,444	1,546	1,511	1,644
- บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า	2,318	2,389	2,555	2,800
- การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ	3,577	3,782	4,278	4,497
- การศึกษา	2,337	2,443	2,592	3,314
- การบริการด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	688	665	677	722
- การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	367	375	366	406
- ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	15	14	31	40
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	193,775	192,927	220,492	190,513
มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อคน (บาท)	432,942	426,899	483,346	414,521
ประชากร (1,000 คน)	448	452	456	460

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 หน้า 17)

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร

จังหวัดปราจีนบุรีมีเนื้อที่ถือครองเพื่อการเกษตร 1,124,836 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 37.79 ของเนื้อที่ทั้งหมด โดยมีผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ คือ ข้าว ทั้งนี้ จากข้อมูลสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พบว่า ในปี พ.ศ. 2555 จังหวัดปราจีนบุรีมีจำนวนเนื้อที่เก็บเกี่ยวและผลผลิตข้าวนาปีที่ลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา กล่าวคือ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยว 428,937 ไร่ และผลผลิตปริมาณ 182,657 ตัน ปรับลดลงจากผลผลิตข้าวนาปีในปี พ.ศ. 2554 ที่เท่ากับ 186,236 ตัน หรือประมาณร้อยละ 2 อันเป็นผลมาจากผลกระทบจากเหตุการณ์อุทกภัย ในขณะที่มีเนื้อที่เก็บเกี่ยวและผลผลิตข้าวนาปรังเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 และร้อยละ 8 ตามลำดับ อันเป็นผลมาจากนโยบายรับจำนำของรัฐบาล

ตารางที่ 2 : ข้อมูลด้านเกษตรกรรมที่สำคัญแยกตามประเภท (ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. 2555)

ชื่อพืช	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ผลผลิต รวม (ตัน)	บริเวณเพาะปลูก (อำเภอ)
ประเภทข้าว					
ข้าวเจ้านาปี	465,037	428,937	393	182,657	ทุกอำเภอ
ข้าวเจ้านาปรัง	152,816	138,776	577	88,185	ทุกอำเภอ
ประเภทพืชไร่/พืชผัก					
มันสำปะหลัง	197,287	174,413	3,390	591,251	ทุกอำเภอ
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	12,682	12,428	637	8,078	ยกเว้นเมือง บ้านสร้าง
อ้อยโรงงาน	11,572	11,572	10,606	122,727	กบินทร์บุรี ศรีมหาโพธิ นาดี
ถั่วลิสง	193	193	424.70	81.97	กบินทร์บุรี ศรีมหาโพธิ นาดี ศรีมหาสถ
ถั่วเหลือง	264	264	345	91.08	ศรีมหาโพธิ
แคนตาลูป	170	150	1,720	258	กบินทร์บุรี
แตงโมเนื้อ	150	150	3,000	450	ประจันตคาม
ข้าวโพดหวาน	724	724	2,274.05	1,646.41	ยกเว้นบ้านสร้าง
ชะอม	864	864	652.92	564.13	ยกเว้นเมือง ศรีมหาโพธิ
ประเภทไม้ผล - ไม้ยืนต้น					
กระท้อน	4,151	3,968	2,064	8,191	ยกเว้นบ้านสร้าง ศรีมหาสถ
ทุเรียน	2,380	2,114	1,032	2,182	ยกเว้นบ้านสร้าง ศรีมหาสถ
ส้มโอ	5,181	4,158	1,411	5,869	ยกเว้นบ้านสร้าง
มะปรางหวาน	1,472	1,046	702	735	ยกเว้นบ้านสร้าง ศรีมหาสถ
มะยงชิด	778	613	645	396	เมือง ศรีมหาโพธิ ประจันตคาม นาดี
มะม่วง	12,618	9,722	1,262	12,272	ทุกอำเภอ
ไผ่ตง	33,140	31,545	1,764	55,654	เมือง กบินทร์บุรี ประจันตคาม นาดี
ไผ่เลี้ยง	1,601	1,601	579	926	กบินทร์บุรี ประจันตคาม
ยางพารา	21,770	4,530	208	942	ยกเว้นบ้านสร้าง
ปาล์มน้ำมัน	8,548	706	1,119	790	ยกเว้นบ้านสร้าง

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดปราจีนบุรี (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี 4 ปี (พ.ศ.2558 - 2561), ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 หน้า 19)

ด้านปศุสัตว์ จากข้อมูลสถิติปศุสัตว์ของกรมปศุสัตว์ พบว่า จังหวัดปราจีนบุรี เป็นแหล่งผลิตไก่เนื้อ เป็ดเนื้อ และไก่ไข่ ที่สำคัญของประเทศ โดยในปี พ.ศ. 2553 จังหวัดปราจีนบุรี มีปริมาณการเลี้ยงไก่เนื้อเป็นอันดับที่ 4 ของประเทศ คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 5 ของปริมาณการเลี้ยงไก่เนื้อภายในประเทศ มีปริมาณการเลี้ยงไก่ไข่เป็นอันดับ 6 ของประเทศ คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 4 ของปริมาณการเลี้ยงไก่ไข่ภายในประเทศ และมีการเลี้ยงเป็ดเนื้อเป็นอันดับ 8 ของประเทศ คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 5 ของปริมาณการเลี้ยงเป็ดเนื้อภายในประเทศ

จังหวัดปราจีนบุรี มีราษฎรที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวน 5,025 ครัวเรือน โดยอำเภอที่มีปริมาณการผลิตสัตว์น้ำมากที่สุด คือ อำเภอบ้านสร้าง ซึ่งมีปริมาณการผลิตสัตว์น้ำ เท่ากับ 53.95 พันตัน และอำเภอที่มีปริมาณการผลิตสัตว์น้ำน้อยที่สุด คือ อำเภอนาดี ซึ่งมีปริมาณการผลิตสัตว์น้ำเท่ากับ 0.35 พันตัน รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : การทำประมงของจังหวัดปราจีนบุรี (ปี พ.ศ. 2554)

อำเภอ	เนื้อที่เพาะเลี้ยง สัตว์น้ำจืด (ไร่)	จำนวนครัวเรือน เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด (ครัวเรือน)	ปริมาณ การผลิตสัตว์น้ำ (พันตัน)	มูลค่า การผลิตสัตว์น้ำ (ล้านบาท)
เมืองปราจีนบุรี	4,021	484	5.54	314.63
กบินทร์บุรี	1,148	773	0.49	20.35
นาดี	1,017	811	0.35	14.03
บ้านสร้าง	14,697	1,282	53.95	2,649.70
ประจันตคาม	1,494	901	1.62	63.68
ศรีมหาโพธิ์	1,166	487	1.89	37.92
ศรีมโหสถ	2,691	287	2.28	66.54
รวม	26,234	5,025	66.12	3,166.85

ที่มา : ศูนย์ข้อมูลกลางกระทรวงมหาดไทยและจังหวัดปราจีนบุรี (www.moi.go.th/MOIWEB) (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 หน้า 20)

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดปราจีนบุรี มีศักยภาพด้านอุตสาหกรรมค่อนข้างสูง ส่งผลให้นักลงทุนให้ความสนใจในการลงทุนเป็นอย่างมาก และก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายฐานการผลิตจากจังหวัดกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียงเข้ามาในจังหวัดปราจีนบุรี โดยจากข้อมูลในปี พ.ศ. 2554 พบว่า อุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการเข้ามาลงทุนสูงที่สุด คือ อุตสาหกรรมการเกษตร โดยมีสัดส่วนการเข้ามาลงทุน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10 รองลงมาได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8 และเมื่อพิจารณาอุตสาหกรรมที่มีปริมาณเงินลงทุนสูงที่สุด พบว่า อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ มีปริมาณเงินลงทุนสูงที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21 รองลงมา ได้แก่ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19 และเมื่อพิจารณาอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานมากที่สุด พบว่า อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มีการจ้างแรงงานมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19 รองลงมาได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13 รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 4

ตารางที่ 4 : จำนวนโรงงาน แรงงาน เงินลงทุน แยกตามประเภทอุตสาหกรรม จังหวัดปราจีนบุรี
ในปี พ.ศ. 2554

ที่	รายการ	จำนวน โรงงาน	สัดส่วน	เงินลงทุน (ล้านบาท.)	สัดส่วน	แรงงาน (คน)	สัดส่วน
1	อุตสาหกรรมการเกษตร	72	9.56	1,324.14	0.88	1,008	1.10
2	อุตสาหกรรมอาหาร	60	7.97	3,292.92	2.15	5,771	6.30
3	อุตสาหกรรมเครื่องตี	6	0.80	1,027.49	0.67	1,490	1.60
4	อุตสาหกรรมสิ่งทอ	31	4.12	14,346.39	9.37	7,477	8.20
5	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย	20	2.66	3,072.43	2.01	10,166	11.20
6	อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	18	2.39	2,325.41	1.52	5,375	5.90
7	อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	30	3.98	2,764.80	1.81	858	0.90
8	อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่อง เรือน	24	3.19	428.99	0.28	1,642	1.80
9	อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์ จากกระดาษ	23	3.05	32,539.06	21.26	3,255	3.60
10	อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์	5	0.66	693.88	0.45	761	0.80
11	อุตสาหกรรมเคมี	19	2.52	1,549.66	1.01	742	0.80
12	อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	7	0.93	121.09	0.08	81	0.10
13	อุตสาหกรรมยาง	9	1.20	2,219.02	1.45	2,088	2.30
14	อุตสาหกรรมพลาสติก	49	6.51	6,168.09	4.03	4,361	4.80
15	อุตสาหกรรมโลหะ	41	5.44	1,323.84	0.86	726	0.80
16	อุตสาหกรรมโลหะ	18	2.39	4,919.93	3.21	1,514	1.70
17	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	47	6.24	2,963.52	1.94	5,439	6.00
18	อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	30	3.98	9,949.27	6.50	11,402	12.50
19	อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	41	5.44	28,377.74	18.54	17,605	19.30
20	อุตสาหกรรมขนส่ง	41	5.44	16,611.63	10.85	4,311	4.70
21	อุตสาหกรรมอื่นๆ	162	21.51	17,037.54	11.13	4,948	5.40
	รวม	753	100.00	153,056.76	100.00	91,020	100.00

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี 4 ปี (พ.ศ.2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 หน้า 18)

2.2.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดปราจีนบุรี เป็นดินแดนที่มีความเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยทวารวดี จนถึงสมัยลพบุรีประมาณ 800 ปีก่อน ดังปรากฏหลักฐานซากเมืองโบราณนามว่า “เมืองศรีมโหสถ” ตำบลโคกปึก อำเภอสรีมโหสถ และทางด้านทิศตะวันออกของเมืองศรีมโหสถ ณ บ้านโคกขวาง อำเภอสรีมโหสถ และปรากฏชุมชนโบราณซึ่งปรากฏว่าเกิดขึ้นในช่วงเวลาเดียวกันกับเมืองศรีมโหสถ ทั้งนี้มีการพบซากโบราณสถานซึ่งใช้ในการประกอบพิธีกรรม ศาสนกิจ และโบราณวัตถุ ได้แก่ พระพุทธรูป เทวรูป เครื่องปั้นดินเผา เครื่องสำริด เครื่องมือเครื่องใช้ เหมาะแก่การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญทางธรรมชาติ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อุทยานแห่งชาติปางสีดา และอุทยานแห่งชาติทับลาน ซึ่งได้รับการจัดอันดับเป็นแหล่งโอโซนอันดับที่เจ็ดของโลก และได้รับการประกาศจากองค์การสหประชาชาติให้เป็นผืนป่ามรดกโลก

จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดปราจีนบุรี ในปี พ.ศ. 2553 เท่ากับ 585,058 ลดลงในปี พ.ศ. 2552 มีจำนวนเท่ากับ 7,999 คน ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นชาวไทย รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 : ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวปี พ.ศ. 2550 - 2553

ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553
จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน (ราย)	892,174	1,115,967	937,137	940,756
ชาวไทย	831,262	1,048,551	878,903	893,768
ชาวต่างประเทศ	60,912	67,416	58,234	46,988
จำนวนนักท่องเที่ยว (ราย)	496,538	744,386	593,057	585,058
ชาวไทย	452,607	703,911	551,763	555,159
ชาวต่างประเทศ	43,931	40,475	41,294	29,899
จำนวนนักท่องเที่ยว (ราย)	395,636	371,581	344,080	356,698
ชาวไทย	378,655	344,640	327,140	338,609
ชาวต่างประเทศ	16,981	26,941	16,940	17,089

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (ปราจีนบุรี) (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 หน้า 26)

รายได้จากการท่องเที่ยวที่จังหวัดปราจีนบุรีได้รับในปี พ.ศ. 2553 พบว่ามีรายได้รวมเท่ากับ 1,317.67 ล้านบาท โดยพบว่านักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันเท่ากับ 1,276.16 บาท และมีระยะเวลาพำนักเฉลี่ย 1.83 วัน รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 6

ตารางที่ 6 : ข้อมูลระยะเวลาพัก ค่าใช้จ่ายและรายได้จากการท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2552-2553

รายการข้อมูล	มกราคม - ธันวาคม 52			มกราคม - ธันวาคม 53		
	ไทย	ต่างประเทศ	รวม	ไทย	ต่างประเทศ	รวม
ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (วัน)	1.54	3.00	1.64	1.82	2.01	1.83
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน (บาท)						
นักท่องเที่ยว	1,208.67	1,671.07	1,267.65	1,252.42	1,674.91	1,276.16
นักท่องเที่ยว	870.94	1,038.36	879.19	879.97	1,042.19	887.77
รายได้ (ล้านบาท)	981.56	113.32	1,094.88	1,183.02	134.65	1,317.67
นักท่องเที่ยว	1,309.15	224.68	1,533.83	1,564.73	118.71	1,683.44
นักท่องเที่ยว	251.90	15.95	267.85	312.29	16.87	329.16

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (ปราจีนบุรี) ,การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 3 หน้า 27)

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน

จำนวนแรงงานในจังหวัดปราจีนบุรีในปี พ.ศ. 2556 ซึ่งลดลงจากปีที่ผ่านมา เป็นแรงงานภายในจังหวัดจำนวน 272,690 คน และเป็นแรงงานชาวต่างด้าว จำนวน 2,657 คน รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 7

ตารางที่ 7 : จำนวนแรงงาน ในปี พ.ศ. 2555 - 2556

แรงงานภายในจังหวัด (คน)		แรงงานภายนอกจังหวัด (คน)			
ปี 2555	ปี 2556	ชาวไทย (คน)		ชาวต่างด้าว (คน)	
		ปี 2555	ปี 2556	ปี 2555	ปี 2556
272,837	272,690	-	-	10,580	2,657

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดปราจีนบุรี , สำนักงานจัดหางานจังหวัดปราจีนบุรี (อ้างอิงในแผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1 หน้า 3)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.5.2 การศึกษา

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 จังหวัดปราจีนบุรี มีสถานศึกษารวม 299 แห่ง มีจำนวนนักเรียน นักศึกษารวม 86,408 คน มีห้องเรียนรวม 3,650 ห้อง มีจำนวนครูอาจารย์รวม 4,223 คน นอกจากนี้ พบว่ามีสถาบันการศึกษาระดับ ปวช. และ ปวส จำนวน 26 แห่ง ระดับอุดมศึกษาจำนวน 3 แห่ง (ระดับปริญญาตรีและปริญญาโท) ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สถาบันราชภัฏสวนดุสิต และสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัยราชภัฏ และมึนอกระบบการศึกษาจำนวน 3 แห่ง

สภาพการมีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรจังหวัดปราจีนบุรี (อายุ 15-59 ปี) อยู่ที่ 8.80 ปี ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของคนทั่วประเทศซึ่งอยู่ที่ 8.90 ปี และเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ในกลุ่มจังหวัด พบว่าอยู่ในอันดับรองสุดท้าย โดยมีอันดับสุดท้ายคือ จังหวัดสระแก้วซึ่งอยู่ที่ 8.04 ปี โดยตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (ปี พ.ศ.2550-2554) กำหนดเป้าหมายคนไทยจะมีการศึกษาเฉลี่ย 10 ปี รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 8

ตารางที่ 8 : จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางปี พ.ศ.2552

จังหวัด	กลุ่มอายุ			
	15-39 ปี	40-59 ปี	15-59 ปี	60 ปีขึ้นไป
ปราจีนบุรี	10.38	7.06	8.80	4.55
สระแก้ว	9.85	6.39	8.04	3.83
นครนายก	10.87	8.29	9.53	4.93
ฉะเชิงเทรา	10.45	7.11	9.00	4.24
สมุทรปราการ	10.90	7.89	9.67	4.90
ทั้งประเทศ	10.50	7.30	8.90	4.40

ที่มา : กลุ่มพัฒนาเครือข่ายสารสนเทศ ศูนย์สารสนเทศทางการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (อ้างอิงในแผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1 หน้า 6)

ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งวัดจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ
ขั้นพื้นฐาน (ONET) ในระดับ ป.6 พบว่า จังหวัดปราจีนบุรีมีผลคะแนนเฉลี่ยในระดับที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย
ของภาคกลาง ภาคตะวันออก และค่าเฉลี่ยของทุกจังหวัดในกลุ่มภาคกลางตอนกลาง ส่วนคะแนน
ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (ONET) ในระดับ ม.3 พบว่า มีผลคะแนนเฉลี่ย
ในระดับที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภาคกลาง ภาคตะวันออก เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดในกลุ่มภาคกลาง
จะมีคะแนนต่ำกว่าทุกจังหวัดยกเว้นจังหวัดนครนายก และคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ
ขั้นพื้นฐาน (ONET) ในระดับ ม.6 พบว่า มีผลคะแนนเฉลี่ยในระดับที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภาคกลาง
ภาคตะวันออก เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดในกลุ่มภาคกลางจะมีคะแนนต่ำกว่าทุกจังหวัด ยกเว้นจังหวัด
สระแก้ว

2.2.5.3 สาธารณสุข

ในปี พ.ศ. 2556 จังหวัดปราจีนบุรี มีสถานบริการสาธารณสุข
ทั้งภาครัฐและเอกชน ดังนี้

- โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 1 แห่ง
ประกอบด้วย โรงพยาบาลศูนย์ 1 แห่ง เป็นขนาด 439 เตียง คือ โรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร
- โรงพยาบาลชุมชน 6 แห่ง ดังนี้ โรงพยาบาลขนาด 200 เตียง
1 แห่ง คือ โรงพยาบาลกบินทร์บุรี ขนาด 60 เตียง จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลศรีมหาโพธิ
และโรงพยาบาลนาดี และขนาด 30 เตียง จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลบ้านสร้าง โรงพยาบาล
ศรีมโหสถ และโรงพยาบาลประจันตคาม
- โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม จำนวน 1 แห่ง ขนาด 45 เตียง
คือ โรงพยาบาลค่ายจักรพงษ์
- สถานพยาบาลเอกชน จำนวน 2 แห่ง ขนาด 10 เตียง 1 แห่ง
คือ สถานพยาบาลอิมพีเรียลและขนาด 31 เตียง จำนวน 1 แห่ง คือ โรงพยาบาลโสธรวาเช 304
จำนวนเตียงผู้ป่วย รวมทั้งสิ้น 935 เตียง และมีอัตราส่วนเตียง
ผู้ป่วยต่อประชากรเท่ากับ 1:458 อัตราส่วนบุคลากรสาธารณสุขที่สำคัญ ได้แก่
- แพทย์ 131 คน คิดเป็นอัตราส่วนต่อประชากรเท่ากับ 1:4,097
- ทันตแพทย์ 65 คน คิดเป็นอัตราส่วนต่อประชากรเท่ากับ
1:17,449
- เภสัชกร 62 คน คิดเป็นอัตราส่วนต่อประชากรเท่ากับ 1:9,815
- พยาบาลวิชาชีพ 958 คน คิดเป็นอัตราส่วนต่อประชากรเท่ากับ 1:521
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ จำนวน 93 แห่ง และสถานบริการ
สาธารณสุขชุมชน (สสช.) 1 แห่ง และสถานบริการสาธารณสุขชุมชน (สสช.วังรี) 1 แห่ง

จังหวัดปราจีนบุรี มีสัดส่วนแพทย์ต่อจำนวนประชากรที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของภาคกลาง ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่น ในกลุ่มจังหวัด พบว่า สัดส่วนแพทย์ต่อจำนวนประชากรของจังหวัดปราจีนบุรีอยู่ในอันดับ 3 รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 9

ตารางที่ 9 : จำนวนและสัดส่วนแพทย์วิชาชีพต่อประชากร จำแนกตามสังกัด ปีงบประมาณ 2552

จังหวัด	กระทรวงสาธารณสุข	กระทรวงอื่นๆ	รัฐวิสาหกิจ	หน่วยราชการอิสระ	เทศบาล	เอกชน	รวม	สัดส่วนแพทย์ต่อประชากร
กรุงเทพมหานคร	712	851	5	971	507	1,545	4,591	1,243
ภาคเหนือ	2,537	52	-	-	4	196	2,789	4,240
ภาคกลาง	3,599	129	-	17	12	1,228	4,985	3,145
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3,495	680	-	1	12	235	4,423	4,854
ภาคใต้	1,966	35	-	-	5	295	2,301	3,815
สมุทรปราการ	167	2	-	14	-	225	408	2,833
ฉะเชิงเทรา	131	-	-	-	-	23	154	4,331
ปราจีนบุรี	100	-	-	-	-	-	100	4,606
นครนายก	46	6	-	-	-	-	52	4,831
สระแก้ว	81	-	-	-	-	-	81	6,691
ทั้งประเทศ	12,309	1,747	5	989	540	3,499	19,089	3,324

ที่มา : กลุ่มภารกิจด้านข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศสุขภาพ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สป.สร (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1 หน้า 8)

สัดส่วนพยาบาลวิชาชีพต่อประชากร พบว่า จังหวัดปราจีนบุรีมีสัดส่วนพยาบาลวิชาชีพต่อจำนวนประชากรที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของภาคกลาง ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ในกลุ่มจังหวัด พบว่า สัดส่วนพยาบาลวิชาชีพต่อจำนวนประชากรของจังหวัดปราจีนบุรีอยู่ในอันดับที่ 4 รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 10

ตารางที่ 10 : จำนวนและสัดส่วนพยาบาลวิชาชีพต่อประชากร จำแนกตามสังกัด ปีงบประมาณ 2552

จังหวัด	กระทรวง สาธารณสุข	กระทรวง อื่นๆ	รัฐวิสาหกิจ	หน่วย ราชการ อิสระ	เทศบาล	เอกชน	รวม	สัดส่วน พยาบาล วิชาชีพต่อ ประชากร
กรุงเทพมหานคร	206	1,096	13	508	260	430	2,513	2,271
ภาคเหนือ	1,114	67	0	0	11	33	1,225	9,653
ภาคกลาง	1,655	119	0	4	12	261	2,051	7,645
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1,102	99	0	1	11	274	1,487	14,438
ภาคใต้	928	40	0	0	5	21	994	8,831
สมุทรปราการ	87	6	0	2	1	7	103	11,220
ฉะเชิงเทรา	36	1	0	0	0	0	37	18,025
ปราจีนบุรี	59	0	0	0	0	0	59	7,807
นครนายก	67	1	0	0	1	0	69	3,641
สระแก้ว	13	0	0	0	0	0	13	41,688
ทั้งประเทศ	5,005	1,421	13	513	299	1,019	8,270	7,673

ที่มา : กลุ่มภารกิจด้านข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศสุขภาพ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข สป.สร (อ้างอิงในแผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี 4 ปี (พ.ศ.2558 - 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1 หน้า 8)

สัดส่วนจำนวนเตียงต่อประชากร พบว่า จังหวัดปราจีนบุรีมีสัดส่วนจำนวนเตียงต่อประชากรที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของภาคกลาง ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นในกลุ่มจังหวัดพบว่า สัดส่วนจำนวนเตียงต่อประชากรของจังหวัดปราจีนบุรีอยู่ในอันดับที่ 2 รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 11

ตารางที่ 11 : จำนวนเตียงต่อประชากร แพทย์ต่อเตียงสังกัด ปีงบประมาณ 2552

จังหวัด	จำนวน เตียง	จำนวน เตียงต่อ ประชากร	จำนวน แพทย์ ต่อเตียง	จำนวนผู้ป่วย นอกใหม่ (คน)	จำนวนผู้ป่วย นอกทั้งหมด (คน)	จำนวน ผู้ป่วยใน	จำนวน วันอยู่ผู้ป่วยใน	อัตราการ ครองเตียง
กรุงเทพมหานคร	15,074	379	3	3,017,457	21,136,095	626,279	3,560,333	65
ภาคเหนือ	17,419	679	6	9,765,973	36,714,471	1,285,629	4,738,132	75
ภาคกลาง	37,854	414	9	17,716,927	66,798,460	2,379,987	9,822,883	71
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	29,673	724	7	21,042,213	67,106,886	2,432,957	9,377,668	87
ภาคใต้	17,548	500	8	8,236,486	27,822,123	1,379,314	5,061,524	79
สมุทรปราการ	2,640	438	2	1,717,578	5,478,913	163,646	586,905	61
ฉะเชิงเทรา	1,245	536	9	767,672	2,839,826	84,572	341,700	75

ตารางที่ 11 : จำนวนเตียงต่อประชากร แพทย์ต่อเตียงสังกัด ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 (ต่อ)

จังหวัด	จำนวนเตียง	จำนวนเตียงต่อประชากร	จำนวนแพทย์ต่อเตียง	จำนวนผู้ป่วยนอกใหม่ (คน)	จำนวนผู้ป่วยนอกทั้งหมด (คน)	จำนวนผู้ป่วยใน	จำนวนวันอยู่ผู้ป่วยใน	อัตราการครองเตียง
ปราจีนบุรี	756	609	8	445,404	1,388,889	38,755	201,751	73
นครนายก	941	267	18	355,532	917,370	41,976	195,814	57
สระแก้ว	838	647	10	471,359	1,629,286	55,669	224,751	73
ทั่วประเทศ	117,568	540	6	59,779,056	219,578,035	8,104,166	32,560,540	76

ที่มา : กลุ่มภารกิจด้านข้อมูลข่าวสารและสารสนเทศสุขภาพ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปราจีนบุรี สป.สธ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1 หน้า 9)

2.2.5.4 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ในปี พ.ศ. 2556 จังหวัดปราจีนบุรี มีแนวโน้มจำนวนคดีอาญาของจังหวัดลดลง ทั้งนี้มีจำนวนคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินสูงที่สุด รองลงมา คือ คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 12

ตารางที่ 12 : จำนวนคดีอาญาในเขตจังหวัดปราจีนบุรี ในปี พ.ศ. 2553 - 2556

ประเภทคดี	จำนวนคดีอาญา							
	ปี พ.ศ.2553		ปี พ.ศ.2554		ปี พ.ศ.2555		ปี พ.ศ.2556	
	เกิด	จับ	เกิด	จับ	เกิด	จับ	เกิด	จับ
1. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	38	23	42	27	38	26	40	31
2. คดีชีวิต ร่างกายและเพศ	257	146	211	152	202	133	215	116
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	623	227	562	338	582	331	518	229
4. คดีที่นำสนใจ เช่น ปล้น โจรกรรม ฉ้อโกง และยกยอก เป็นต้น	381	104	276	117	302	110	282	71

ที่มา : รายงานสถิติจังหวัดปราจีนบุรี (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี 4 ปี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1 หน้า 10)

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 ทรัพยากรน้ำ

จังหวัดปราจีนบุรี มีแม่น้ำสายสำคัญ คือ แม่น้ำบางปะกง ซึ่งสูงกว่าระดับน้ำทะเล 5 เมตร และแม่น้ำปราจีนบุรี ซึ่งเกิดจากแควหนุมาน และแควพระปรังไหลมาบรรจบกันที่อำเภอโกนขี้เฒ่า และไหลลงสู่อ่าวไทยที่อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

2.2.6.2 ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดปราจีนบุรี มีพื้นที่ป่าส่วนใหญ่เป็นป่าดิบ ป่าแดง และป่าเบญจพรรณ และมีพันธุ์ไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ไม้ตะเคียน ไม้ยาง ไม้มะค่าโมง ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้พะยอม ไม้แดง ไม้ประดู่ ไม้ตะแบก ไม้พะยุง และไม้ชิงชัน เป็นต้น และมีพันธุ์ไม้เศรษฐกิจ คือ ไม้ไผ่ ที่สร้างรายได้ให้แก่จังหวัดในการผลิตหัตถกรรมส่งออกทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เช่น ผลิตภัณฑ์จักสานไม้ไผ่ เฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ เสื้ออก เป็นต้น

พื้นที่ป่าไม้ ครอบคลุมพื้นที่อำเภอเมืองปราจีนบุรี อำเภอนาดี อำเภอกบินทร์บุรี และอำเภอประจันตคาม โดยมีเนื้อที่รวม 1,327,719 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 45 เมื่อเทียบกับพื้นที่จังหวัด ประกอบไปด้วย

- พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 7 ป่า พื้นที่รวม 386,929 ไร่ ได้แก่ ป่าทุ่งโพธิ์ ป่าห้วยไคร้ ป่าประดู่ วังตะเคียน ป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน ป่าแควระบมและป่าสียัด ป่าหนองไผ่ล้อม

- พื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย จำนวน 3 ป่า พื้นที่รวม 931,720 ไร่ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อุทยานแห่งชาติทับลาน และอุทยานแห่งชาติปางสีดา

- ป่าไม้ถาวรตามมติ ครม. จำนวน 4 ป่า พื้นที่รวม 9,070 ไร่ ได้แก่ ป่าเขาใหญ่ ป่าทุ่งโพธิ์ ป่าห้วยไคร้ และที่ดินจัดสรรแปลงที่ 1

พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติในท้องที่จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 6 ป่า พื้นที่รวม 497,698 ไร่ ส่งมอบ สปก. รวมเนื้อที่ 200,383 ไร่ และคงเหลือเนื้อที่ 297,315 ไร่ รายละเอียดดังแสดงตารางที่ 13

ตารางที่ 13 : พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติในท้องที่จังหวัดปราจีนบุรี

ลำดับ	ป่าสงวนแห่งชาติ		ส่งมอบ สปก. (ไร่)	คงเหลือ (ไร่)
	ชื่อป่า	เนื้อที่ (ไร่)		
1	ป่าทุ่งโพธิ์	19,350	14,690	4,660
2	ป่าห้วยไคร้	170,500	163,280	7,220
3	ป่าประดู่ – วังตะเคียน	987	987	-
4	ป่าน้ำตกเขาอีโต้	13,593	-	13,593
5	ป่าแก่งดินสอ ป่าแก่งใหญ่ และป่าเขาสะโตน	276,875	5,033	271,842
6	ป่าแควระบม – สียัด	16,393	16,393	-
รวม		497,698	200,383	297,315

ที่มา : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมป่าสงวนจังหวัดปราจีนบุรี (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 1 หน้า 11)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“ปราจีนบุรีเมืองน่าอยู่ เขตอุตสาหกรรมสีเขียว แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพ”

1. ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมสีเขียว รองรับ AEC และตลาดโลก

เป้าประสงค์

- 1) เป็นศูนย์กลางการพัฒนาคุณภาพแรงงานและเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญ
- 2) เป็นแหล่งอุตสาหกรรมสีเขียวและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

- 1) ยกระดับคุณภาพฝีมือแรงงานด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
- 2) ส่งเสริมสถานประกอบการให้เข้าสู่การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว
- 3) ส่งเสริมธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการและชุมชน
- 4) การพัฒนาการขนส่งสินค้า การบริหารจัดการสินค้า (Logistics) และการส่งเสริมธุรกิจระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละของแรงงานที่ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือไม่น้อยกว่าร้อยละ 90
- 2) ระดับความสำเร็จในการพัฒนาอุตสาหกรรมตามเกณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียวไม่น้อยกว่าระดับ 5
- 3) จำนวนเส้นทางที่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาเพื่อรองรับการขนส่งและคลังสินค้า/ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20

2. เมืองน่าอยู่ด้วยการพัฒนาทุนทางสังคมและความมั่นคงสู่สังคมเป็นสุข

เป้าประสงค์

ยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษาและแก้ไขปัญหาความยากจน

กลยุทธ์

- 1) การพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน
- 2) เสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชน
- 3) บริหารจัดการพื้นที่ ความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การจัดการระเบียบสังคม การพัฒนาความร่วมมือ สร้างความเข้มแข็งชุมชน
- 4) ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้พร้อมสู่ประชาคมอาเซียน
- 5) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม
- 6) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ

ตัวชี้วัด

- 1) ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
- 2) จำนวนสาธารณูปโภคพื้นฐานได้รับการปรับปรุงเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 20 แห่ง
- 3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของคดีที่สามารถจับกุมผู้กระทำผิดได้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20
- 4) ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนมีผู้เสพ/ผู้ติด และผู้ค้ายาต่อประชากร ไม่เกิน

3:1000 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 100

3. พัฒนาการเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพ เป้าประสงค์

1) นำทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยมาสร้างคุณค่าทางสังคม และเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจไปสู่สากล

- 2) สนับสนุนการดำรงวิถีชีวิตของเกษตรกร

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ SME ไปสู่สากล
- 2) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพ
- 3) น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจ
- 4) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์
- 5) ส่งเสริมการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจสินค้าเกษตร (Zoning)
- 6) พัฒนาระบบการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน

ตัวชี้วัด

1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการจำหน่าย OTOP เฉลี่ยสามปีย้อนหลัง/ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5.5

- 2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ภาคการท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30

3) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยการผลิต ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 12

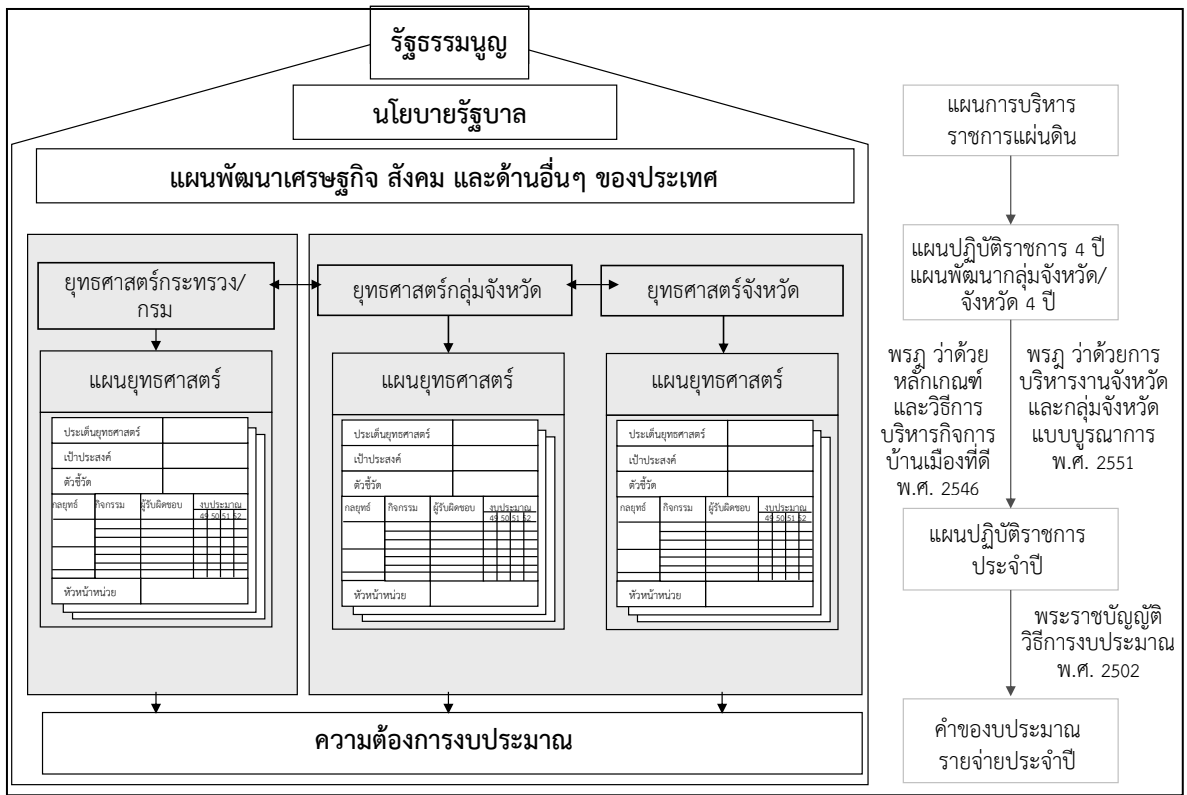
4) ร้อยละของจำนวนเกษตรกร ผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายที่ผ่านการเตรียมความพร้อมและยื่นขอรับการรับรองมาตรฐาน GAP ไม่น้อยกว่าร้อยละ 100

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น หนึ่งในกรอบแนวคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วยความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลักของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่งในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้²

- (1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ในระดับชุมชน
- (2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครอง ทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง
- (3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

² สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาคและตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 14 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน

ตารางที่ 14 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 3 ประเด็น ยุทธศาสตร์ และ 7 ตัวชี้วัดของจังหวัดปราจีนบุรี กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 15 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 2 เมื่อนำอยู่ด้วยการพัฒนาทุนทางสังคมและความมั่นคงสู่สังคมเป็นสุข
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 เมื่อนำอยู่ด้วยการพัฒนาทุนทางสังคมและความมั่นคงสู่สังคมเป็นสุข
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพ
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมสีเขียว รองรับ AEC และตลาดโลก ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพ

ตารางที่ 15 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 2 เมื่อนำอยู่ด้วยการพัฒนาทุนทางสังคมและความมั่นคงสู่สังคมเป็นสุข
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมสีเขียว รองรับ AEC และตลาดโลก ยุทธศาสตร์ที่ 2 เมื่อนำอยู่ด้วยการพัฒนาทุนทางสังคมและความมั่นคงสู่สังคมเป็นสุข

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฉบับที่ 11 ในทุกด้าน ทั้งการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด และการสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค

ตารางที่ 16 : แสดงความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	-ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	-ร้อยละของแรงงานที่ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ -ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเพื่อผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ/ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการจำหน่าย OTOP เฉลี่ยสามปีย้อนหลัง/ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 - ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	- ระดับความสำเร็จในการพัฒนาอุตสาหกรรมตามเกณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียว - ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในส่วนของการแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ แต่ไม่มีตัวชี้วัดด้านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชนอย่างชัดเจน

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สรอ.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อมุ่งสู่การเป็น “Smart Province” เนื่องด้วยความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นสำคัญ (Critical Issue) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีกรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบลสหกรณ์เทศบาล

และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
- ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
- มีจิตอาสา
- เลี้ยงลูกได้ดี
- ครอบครัวอบอุ่น
- จิตใจเบิกบาน

(5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง

(E: Government Expense)

- บุรณาการ
- มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
- ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
- ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
- ลดการเดินทาง
- ลดเวลาการปฏิบัติ
- ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
- ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐบาลสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องที่และชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีต่อเหตุการณ์ ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆกับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้บริหารจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาคั้งนี้ จะหมายรวมถึงความการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่นำอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างไม่มากนัก เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาและโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้นและเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดปราจีนบุรี เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมสีเขียวรองรับ AEC และตลาดโลก

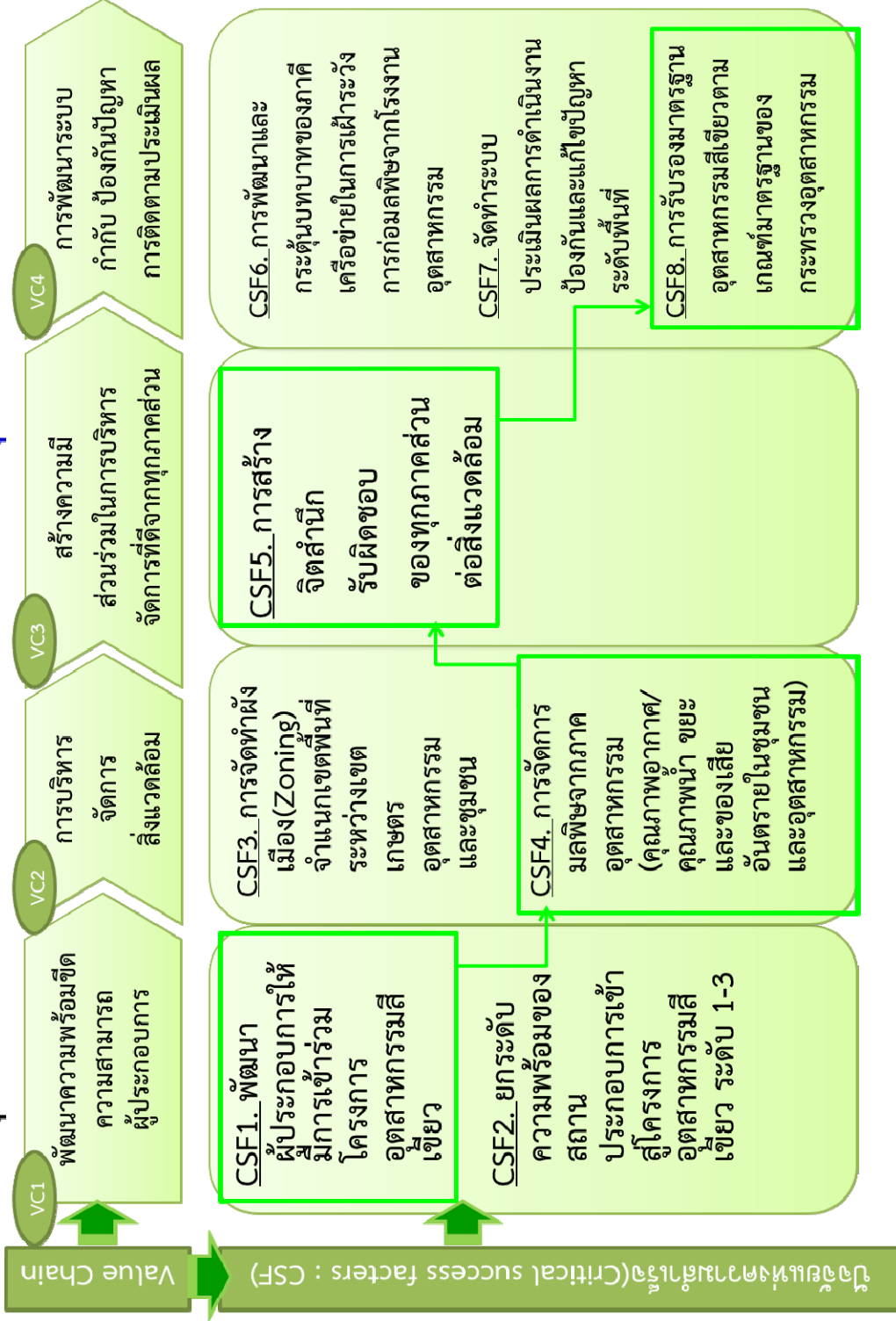
3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “อุตสาหกรรมสีเขียว”

ตารางที่ 17 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมสีเขียว รองรับ AEC และตลาดโลก	เศรษฐกิจ + สิ่งแวดล้อม -> อุตสาหกรรม	อุตสาหกรรมสีเขียว
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none">- ปราจีนบุรีมีเขตประกอบอุตสาหกรรม 2 แห่ง โรงงาน 700 แห่ง ได้รับการส่งเสริม และได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว จำนวน 54 โรงงาน คิดเป็นสัดส่วน 6.67 เมื่อเทียบจำนวนโรงงานทั้งหมดในจังหวัด โดยนับเป็นอันดับ 1 ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง และมีสัดส่วนที่สูงกว่าระดับประเทศมาก- กระบวนการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ก่อให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ และน้ำเสีย ในบริเวณนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดจึงต้องมีการควบคุม ป้องกัน และขจัดปัญหาภาวะมลพิษ โดยให้คุณภาพน้ำ คุณภาพอากาศ รวมทั้งเสียงและความสั่นสะเทือนในแหล่งต่างๆ อยู่ในระดับมาตรฐานที่เหมาะสม และไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน- จังหวัดได้มีการกำหนดแผนงานเพื่อกำหนดพื้นที่อุตสาหกรรม และเพื่อส่งเสริมสถานประกอบการให้เข้าสู่การรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำพ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ : อุตสาหกรรมสีเขียว

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อุตสาหกรรมสีเขียว”

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมสีเขียว”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 พัฒนาความพร้อม ขีดความสามารถผู้ประกอบการ						
CSF 1 พัฒนาผู้ประกอบการให้มีการ เข้าร่วมโครงการอุตสาหกรรม สีเขียว	KPI 1.1 สัดส่วนสถานประกอบการที่เข้าร่วม โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว	Data 1.1.1 จำนวนสถานประกอบการทั้งหมด	มี	สำรวจ	รายปี	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด ปราจีนบุรี
		Data 1.1.2 จำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วม โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว	มี	สำรวจ	รายปี	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด ปราจีนบุรี
CSF 2 ยกระดับความพร้อม เทคโนโลยีสะอาดและเข้าร่วม โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ยกระดับความพร้อมของ สถานประกอบการเข้าสู่ โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับ 1-3	KPI 2.1 สัดส่วนสถานประกอบการที่เข้าร่วม โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว	Data 2.1.1 จำนวนสถานประกอบการที่เข้าร่วม โครงการอุตสาหกรรมสีเขียว (ข้อมูล ชุดเดียวกับ data 1.1.2)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด ปราจีนบุรี

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมสีเขียว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC2 : การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม						
CSF 3 การจัดทำผังเมือง (zoning) จำแนกเขตพื้นที่ ระหว่างเขตเกษตร อุตสาหกรรมและชุมชน	KPI 3.1 ร้อยละของพื้นที่ได้จัดทำผังเมืองที่ จำแนกเขตพื้นที่แล้วเสร็จ	Data 3.1.1 จำนวนพื้นที่ได้จัดทำผังเมืองที่จำแนก เขตพื้นที่แล้วเสร็จแยกตามการใช้ ประโยชน์ที่ดิน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. โยธาธิการและผังเมือง
		Data 3.1.2 จำนวนพื้นที่ในจังหวัดทั้งหมด	มี	ทะเบียน	รายปี	ที่ทำการปกครองจังหวัด
CSF 4 การจัดการมลพิษจาก ภาคอุตสาหกรรม (คุณภาพอากาศ คุณภาพ น้ำ ขยะและของเสีย อันตรายในชุมชนและ อุตสาหกรรม)	KPI 4.1 ร้อยละการปล่อยทิ้งของเสียออกนอก พื้นที่อุตสาหกรรมลดลง	Data 4.1.1 ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นต่อวัน	มี	รายงาน	รายปี	กรมควบคุมมลพิษ
		Data 4.1.2 ปริมาณการปล่อยทิ้งของเสียออกนอก พื้นที่อุตสาหกรรม	มี	สำรวจ	รายปี	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด ปราจีนบุรี
	KPI 4.2 สัดส่วนของจำนวนแหล่งน้ำผิวดินที่มี คุณภาพอยู่ในเกณฑ์พอใช้ขึ้นไปต่อ จำนวนแหล่งน้ำผิวดินที่มีการตรวจวัด ทั้งหมด	Data 4.2.1 จำนวนแหล่งน้ำผิวดิน ที่มีการ ตรวจวัดทั้งหมด	มี	สำรวจ	รายปี	กรมควบคุมมลพิษ
	KPI 4.3 อัตราส่วนการรักษาระดับคุณภาพ อากาศและเสียงในพื้นที่ให้อยู่ใน เกณฑ์มาตรฐานและไม่ให้เสื่อมโทรมลง	Data 4.3.1 ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมงของฝุ่นละออง ขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน (PM ₁₀) อยู่ ในเกณฑ์มาตรฐาน	มี	สำรวจ	รายปี	สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ปราจีนบุรี

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมสีเขียว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 3 สร้างความมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดีจากทุกภาคส่วน						
CSF 5 การสร้างจิตสำนึก รับผิดชอบต่อทุกภาคส่วน ต่อสิ่งแวดล้อม	KPI 5.1 จำนวนกิจกรรมที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น	Data 5.1.1 จำนวนกิจกรรมที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม	มี (ไม่สมบูรณ์)	สำรวจ	รายปี	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด ปราจีนบุรี
	KPI 5.2 จำนวนหน่วยงาน/สถาบันที่มีส่วนร่วม รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	Data 5.2.1 จำนวนหน่วยงาน/สถาบันที่มีส่วนร่วม รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม	มี	สำรวจ	รายปี	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด ปราจีนบุรี
VC 4 การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหาการติดตามประเมินผล						
CSF 6 การพัฒนาและกระตุ้น บทบาทของภาคีเครือข่าย ในการเฝ้าระวังการก่อ มลพิษจากโรงงาน อุตสาหกรรม	KPI 6.1 ร้อยละของความสำเร็จในการเฝ้า ระวังการก่อมลพิษจากโรงงาน อุตสาหกรรมของภาคีเครือข่าย	Data 6.1.1 จำนวนกิจกรรมในการเฝ้าระวังการก่อ มลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม	มี	รายงาน	รายปี	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด ปราจีนบุรี
CSF 7 จัดทำระบบประเมินผล การดำเนินงานป้องกันและ แก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่	KPI 7.1 ร้อยละการลดลงของจำนวนเรื่อง ร้องเรียนด้านมลพิษ	Data 7.1.1 จำนวนเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษ	มี	รายงาน	รายปี	กรมควบคุมมลพิษ

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อุตสาหกรรมสีเขียว” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 8 การรับรองมาตรฐาน อุตสาหกรรมสีเขียวตาม เกณฑ์มาตรฐานของ กระทรวงอุตสาหกรรม	KPI 8.1 ร้อยละของโรงงานที่ได้รับการรับรอง มาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว	Data 8.1.1 จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการ รับรองมาตรฐานอุตสาหกรรม สีเขียวระดับ 1-3	มี (ไม่สมบูรณ์)	ทะเบียน	รายปี	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด ปราจีนบุรี

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อุตสาหกรรมสีเขียว”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมสีเขียว รองรับ AEC และตลาดโลก ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “อุตสาหกรรมสีเขียว” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 14 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 12 รายการ และที่เหลือจำนวน 2 รายการเป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 19 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อุตสาหกรรมสีเขียว”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวนข้อมูล(รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4
		(2 CSFs, 2 KPIs)	(2 CSFs, 4 KPIs)	(1 CSFs, 2 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการ จัดเก็บเป็นปกติ	12 (85.71%)	3	6	1	2
2. รายการสถิติที่จัดเก็บ ไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	2 (14.29%)	-	-	1	1
3. รายการสถิติที่ยัง ไม่มีการจัดเก็บต้อง พัฒนาการจัดเก็บต่อไป	-	-	-	-	-
รวม	14 (100%)	3	6	2	3

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม แสดงดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 : รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “อุตสาหกรรมสีเขียว”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 5.1.1 จำนวนกิจกรรมที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด ปราจีนบุรี	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน
Data 8.1.1 จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมสีเขียว ระดับ 1-3	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด ปราจีนบุรี	<ul style="list-style-type: none"> - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เมืองน่าอยู่ด้วยการพัฒนาทุนทางสังคมและความมั่นคงสู่สังคมเป็นสุข

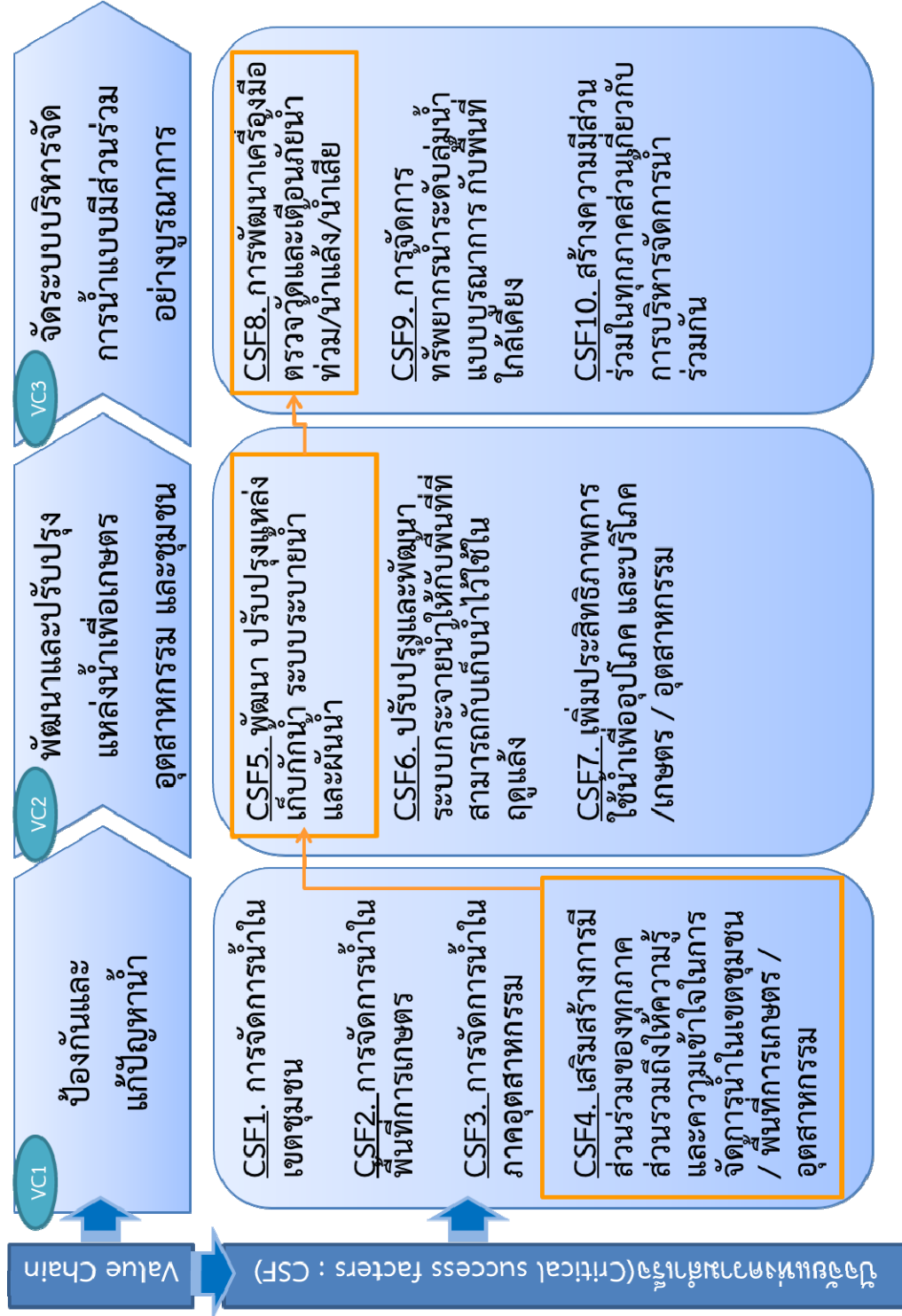
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) “การบริหารจัดการน้ำ”

ตารางที่ 21 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการ ด้านเศรษฐกิจ/สังคม/ สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
เมืองน่าอยู่ด้วยการพัฒนาทุนทางสังคมและความมั่นคงสู่สังคมเป็นสุข	สังคม -> เมืองน่าอยู่	การบริหารจัดการน้ำ
<p>สรุปเหตุผลสนับสนุน</p> <p>ลุ่มน้ำปราจีนบุรี ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำบางปะกง มีปริมาณน้ำฝน 1,837 มม./ปี ปริมาณน้ำในแม่น้ำ 5,000 ล้าน ลบ.ม. แต่มีแหล่งเก็บกักน้ำเพียง 36 ล้าน ลบ.ม. (ประมาณ 1%) ลุ่มน้ำดังกล่าวยังไม่ได้รับการพัฒนาทำให้ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ จึงก่อให้เกิดปัญหา ดังนี้ การขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้งในลำน้ำสาขาหลัก/น้ำท่วมพื้นที่ลุ่มริมฝั่งแม่น้ำในช่วงฤดูน้ำหลาก/ การรुक้าของน้ำเค็ม/ การกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่มีความต้องการและขาดแคลนน้ำปัญหาน้ำเสีย แม่น้ำปราจีนบุรีและแม่น้ำสาขาต่างๆได้รับผลกระทบจากการทิ้งของเสียลงในแม่น้ำ ทั้งจากชุมชนที่ตั้งอยู่ริมสองฝั่งแม่น้ำ น้ำเสียจากการเกษตรกรรม และน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม ทำให้แม่น้ำปราจีนบุรีเริ่มเน่าเสียในบางช่วง โดยเฉพาะในฤดูแล้งที่มีปริมาณน้ำไหลน้อย</p>		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ”

3.2.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ”

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ”

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC1 : ป้องกันและแก้ปัญหาหน้า						
CSF 1 การจัดการน้ำในเขตชุมชน	KPI 1.1 จำนวนเขตชุมชนที่ครัวเรือน มีน้ำดื่มน้ำใช้ที่สะอาดและ เพียงพอ	Data 1.1.1 จำนวนเขตชุมชน/หมู่บ้าน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัด
		Data 1.1.2 จำนวนเขตชุมชน/หมู่บ้านที่มี น้ำประปาใช้	มี (ไม่สมบูรณ์)	ทะเบียน	รายปี	การประปาส่วนภูมิภาค/สนง. ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
	KPI 1.2 พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วมและ การวางแผนป้องกันน้ำท่วม อย่างยั่งยืน	Data 1.2.1 จำนวนพื้นที่เสี่ยงภัย	มี	สำรวจ	รายปี	สนง. ป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัยจังหวัด
		Data 1.2.2 จำนวนชุมชน/หมู่บ้านที่มี การกำหนดแผนป้องกันน้ำท่วม อย่างยั่งยืน	ไม่มี			สนง. ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัดปราจีนบุรี
		Data 1.2.3 จำนวนโครงการ/กิจกรรม และ งบประมาณในการป้องกันภัย น้ำท่วม	มี	รายงาน	รายปี	สนง. จังหวัดปราจีนบุรี / สนง. ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัด/ท้องถิ่นจังหวัดจันทบุรี

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2 การจัดการน้ำในพื้นที่การเกษตร	KPI 2.1 สัดส่วนพื้นที่เสี่ยงของพื้นที่ ทางการเกษตร/พื้นที่ ทางการเกษตรทั้งหมด	Data 2.1.1 พื้นที่ทางการเกษตรทั้งหมด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. เกษตรจังหวัดปราจีนบุรี
		Data 2.1.2 จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรที่เสี่ยง ต่อภาวบน้ำท่วม	มี (ไม่สมบูรณ์)	รายงาน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดปราจีนบุรี
		Data 2.1.3 จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรที่เสี่ยง ต่อภาวน้ำแล้ง	มี (ไม่สมบูรณ์)	รายงาน	รายปี	สนง. เกษตรจังหวัดปราจีนบุรี
		Data 2.1.4 จำนวนพื้นที่ทาง การเกษตรที่เสี่ยงต่อภาวน้ำเค็ม	มี	รายงาน	รายปี	สนง. เกษตรจังหวัดปราจีนบุรี
	KPI 2.2 จำนวนครัวเรือนภาค การเกษตรที่เสี่ยงต่อภาว น้ำท่วม/น้ำแล้ง/น้ำเค็ม	Data 2.2.1 จำนวนครัวเรือนเกษตรทั้งหมด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. เกษตรจังหวัดปราจีนบุรี
		Data 2.2.2 จำนวนครัวเรือนเกษตรที่มีความ เสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วม	มี	รายงาน	รายปี	สนง. เกษตรจังหวัดปราจีนบุรี
		Data 2.2.3 จำนวนครัวเรือนเกษตรที่มีความ เสี่ยงต่อการเกิดน้ำแล้ง	มี (ไม่สมบูรณ์)	รายงาน	รายปี	สนง. เกษตรจังหวัดปราจีนบุรี
		Data 2.2.4 จำนวนครัวเรือนเกษตรที่มีความ เสี่ยงต่อการเกิดน้ำเค็ม	มี	รายงาน	รายปี	สนง. เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 2.3 จำนวนพื้นที่ทางการเกษตร นอกเขตชลประทานลดลง	Data 2.3.1 จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรที่อยู่ นอกเขต/ในเขตชลประทาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. เกษตรจังหวัดปราจีนบุรี / สนง. ชลประทานจังหวัดปราจีนบุรี
		Data 2.3.2 สถิติการใช้น้ำในภาคการเกษตร (ความต้องการใช้น้ำเพื่อ การเกษตรในฤดูแล้ง)	มี	รายงาน	รายปี	สนง. เกษตรจังหวัดปราจีนบุรี
	KPI 2.4 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น	Data 2.4.1 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค การเกษตรย้อนหลังอย่างน้อย 3 ปี	มี	สำรวจ	รายปี	สนง. คลังจังหวัดปราจีนบุรี
	KPI 2.5 พื้นที่ภาคการเกษตรที่ได้ รับความเสียหายจากปัญหา น้ำท่วมลดลง	Data 2.5.1 จำนวนพื้นที่ภาคการเกษตรที่ ได้รับความเสียหายจากปัญหาน้ำ ท่วมย้อนหลังอย่างน้อย 3 ปี	มี	สำรวจ	รายปี	สนง. เกษตรจังหวัดปราจีนบุรี
	KPI 2.6 สารเคมีในการเกษตรเจือปน ในลำน้ำลดลง	Data 2.6.1 จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ใช้ปุ๋ย อินทรีย์ชีวภาพ	ไม่มี			สนง. เกษตรจังหวัดปราจีนบุรี
CSF 3 การจัดการน้ำในภาคอุตสาหกรรม	KPI 3.1 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม ที่มีความเสี่ยงต่อการมีน้ำไม่ เพียงพอที่จะนำมาใช้ในโรงงาน	Data 3.1.1 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่มี ความเสี่ยงต่อการมีน้ำไม่เพียงพอ ที่จะนำมาใช้ในโรงงาน	ไม่มี			สนง. อุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 3.1.2 สถิติการใช้น้ำในภาคอุตสาหกรรม	ไม่มี			สนง. อุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี
	KPI 3.2 โรงงานอุตสาหกรรม มีการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อย ลงสู่ลุ่มน้ำมากขึ้น	Data 3.2.1 จำนวนโรงงานที่มี การบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่ ลุ่มน้ำสาธารณะ	ไม่มี			สนง. อุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี
	KPI 3.3 จำนวนโรงงานที่อยู่ในพื้นที่ เสี่ยงภัยน้ำท่วม	Data 3.3.1 จำนวนโรงงานที่ได้รับผลกระทบ น้ำท่วม	มี	สำรวจ	รายปี	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี
CSF 4 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุก ภาคส่วน/ให้ความรู้และความเข้าใจ ในการจัดการน้ำในเขตชุมชนพื้นที่ การเกษตรและภาคอุตสาหกรรม	KPI 4.1 ร้อยละของผู้ที่ได้รับการอบรม เกี่ยวกับการจัดการน้ำ ในทุกภาคส่วน	Data 4.1.1 จำนวนผู้เข้ารับการอบรมความรู้ เกี่ยวกับการจัดการน้ำในทุกภาค ส่วนคือ ชุมชนเกษตร อุตสาหกรรม	ไม่มี			สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดปราจีนบุรี
	KPI 4.2 จำนวนครัวเรือน / พื้นที่ การเกษตร /สถานประกอบการ ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหา น้ำลดลง	Data 4.2.1 จำนวนครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบ จากน้ำท่วมและน้ำเสีย	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัยจังหวัดปราจีนบุรี
		Data 4.2.2 จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับ ผลกระทบจากน้ำท่วม น้ำแล้งและ น้ำเสีย	มี	รายงาน	รายปี	สนง. เกษตรจังหวัดปราจีนบุรี

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 4.2.3 จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับ ผลกระทบจากน้ำท่วม และปัญหา น้ำไม่เพียงพอ	มี			สนง. อุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี
VC2 : พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรอุตสาหกรรม และชุมชน						
CSF 5 พัฒนา/ ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และผันน้ำ	KPI 5.1 ปริมาณน้ำและความสามารถ ในการกักเก็บน้ำ	Data 5.1.1 ปริมาณน้ำธรรมชาติ (น้ำฝนเฉลี่ย ต่อปี)	มี	รายงาน	รายปี	สถานีอุตุนิยมวิทยาปราจีนบุรี
		Data 5.1.2 ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำ	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ชลประทานจังหวัด/ โครงการ ส่งน้ำและบำรุงรักษาบางพลวง
	KPI 5.2 จำนวนแหล่งเก็บกักน้ำ ที่ได้รับการปรับปรุงเพิ่มขึ้น	Data 5.2.1 จำนวนแหล่งน้ำทุกประเภทที่มี	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. ชลประทานจังหวัด/ โครงการ ส่งน้ำและบำรุงรักษาบางพลวง
		Data 5.2.2 จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการขุดลอก	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ชลประทานจังหวัด/โครงการ ส่งน้ำและบำรุงรักษาบางพลวง
		Data 5.2.3 จำนวนสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. ชลประทานจังหวัด/ โครงการ ส่งน้ำและบำรุงรักษาบางพลวง
CSF 6 ปรับปรุงและพัฒนาระบบกระจาย น้ำให้กับพื้นที่ที่สามารถเก็บน้ำไว้ใช้ ในฤดูแล้ง	KPI 6.1 พื้นที่ได้รับประโยชน์ จากชลประทานเพิ่มขึ้น	Data 6.1.1 พื้นที่ได้รับประโยชน์ จากชลประทาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. ชลประทานจังหวัด/ โครงการ ส่งน้ำและบำรุงรักษาบางพลวง

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	
CSF 7 เพิ่มประสิทธิภาพ การใช้น้ำเพื่อ อุปโภค และบริโภค /เกษตร / อุตสาหกรรม	KPI 7.1 จำนวนครัวเรือน/พื้นที่ทาง การเกษตร/สถานประกอบ การที่ขาดแคลนน้ำลดลง	Data 7.1.1 จำนวนครัวเรือนที่ขาดแคลนน้ำ ใช้ในการอุปโภค/บริโภค	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ชลประทานจังหวัด / โครงการ ส่งน้ำและบำรุงรักษาบางพลวง, การประปาภูมิภาค	
		Data 7.1.2 พื้นที่การเกษตรที่ขาดแคลนน้ำ ใช้ในการทำการเกษตร	มี	รายงาน	รายปี		
		Data 7.1.3 จำนวนสถานประกอบการที่ ขาดแคลนน้ำใช้ในการดำเนินกิจการ	ไม่มี			สนง. อุตสาหกรรมจังหวัดปราจีนบุรี	
VC 3 จัดระบบบริหารจัดการน้ำแบบมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ							
CSF 8 พัฒนาเครื่องมือตรวจวัดและ เตือนภัยน้ำท่วม/น้ำแล้ง/น้ำเสีย	KPI 8.1 สัดส่วนของจำนวนแหล่งน้ำ ผิวดินที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ พอใช้ขึ้นไปต่อจำนวนแหล่งน้ำ ผิวดินที่มีการตรวจวัดทั้งหมด	Data 8.1.1 จำนวนแหล่งน้ำผิวดิน ที่มีการ ตรวจวัดทั้งหมด	มี	สำรวจ	รายปี	สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดปราจีนบุรี / กรมควบคุมมลพิษ	
		KPI 8.2 ประสิทธิภาพของการรายงาน การเตือนภัยและเตรียมความ พร้อมปัญหาน้ำท่วม/น้ำแล้ง	Data 8.2.1 ข้อมูลรายงานสถานการณ์น้ำท่วม/ น้ำแล้ง	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัยจังหวัดปราจีนบุรี
			Data 8.2.2 การแจ้งเตือนภัยน้ำท่วม/น้ำแล้ง ล่วงหน้า	มี (ไม่สมบูรณ์)	รายงาน	รายปี	สนง. ป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัยจังหวัดปราจีนบุรี

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การบริหารจัดการน้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า(VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 8.2.3 การเตรียมความพร้อม ด้านเครื่องมือ/บุคลากร/ในการให้ ความช่วยเหลือ	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัยจังหวัดปราจีนบุรี
CSF 9 การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำ แบบบูรณาการกับพื้นที่ใกล้เคียง	KPI 9.1 ร้อยละความสำเร็จของ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับ ลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับพื้นที่ ใกล้เคียง	Data 9.1.1 จำนวนโครงการ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับ ลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับพื้นที่ ใกล้เคียง	ไม่มี			สำนักงานจังหวัดปราจีนบุรี / สำนักชลประทาน / สนง. ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดปราจีนบุรี
CSF 10 สร้างมีส่วนร่วมในทุก ภาคส่วนเกี่ยวกับการบริหารจัดการ น้ำร่วมกัน	KPI 10.1 จำนวนเครือข่ายด้าน การจัดการน้ำ/อาสาสมัคร เตือนภัยเพิ่มขึ้น	Data 10.1.1 จำนวนเครือข่ายด้านการจัดการน้ำ	ไม่มี			โครงการชลประทานจังหวัด ปราจีนบุรี, โครงการส่งน้ำและ บำรุงรักษาบางพลวง
		Data 10.1.2 อาสาสมัครเตือนภัย	ไม่มี			สนง. ป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัยจังหวัดปราจีนบุรี / สนง. จังหวัดปราจีนบุรี
	KPI 10.2 ร้อยละของผู้เข้ารับการอบรม ให้ความรู้เกี่ยวกับการบริหาร จัดการน้ำ	Data 10.2.1 จำนวนหลักสูตรและ ผู้เข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับ การบริหารจัดการน้ำ	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัยจังหวัดปราจีนบุรี /สนง. จังหวัด ปราจีนบุรี
		Data 10.2.2 การซ่อมแผนเตือนภัยน้ำท่วม	ไม่มี			สนง. ป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัยจังหวัดปราจีนบุรี /สนง. จังหวัด ปราจีนบุรี

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 เมื่อนำอยู่ด้วยการพัฒนาทุนทางสังคมและความมั่นคงสู่สังคมเป็นสุข ประเด็นปัญหาสำคัญ คือ “การบริหารจัดการน้ำ” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 44 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติจำนวน 28 รายการ และรายการที่เหลือจำนวน 16 รายการเป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ”

รายการสถิติทางการ(ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล(รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3
		(4 CSFs, 13 KPIs)	(3 CSFs, 4 KPIs)	(3 CSFs, 5 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	28 (68.18%)	16	8	4
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	5 (11.37%)	4	-	1
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	11 (20.45%)	6	1	4
รวม	44 (100%)	26	9	9

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

โดยรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ซึ่งต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไปสามารถแยกกลุ่มตามประเภทปัญหา ดังนี้

รายการสถิติที่มีข้อมูลไม่ครบตามช่วงเวลา หรือรายการสถิติที่ไม่ครบถ้วนตามพื้นที่ต้องดำเนินการจัดเก็บเพิ่มเติม แสดงดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 : รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.2 จำนวนเขตชุมชน/หมู่บ้านที่มีน้ำประปาใช้	การประปาส่วนภูมิภาค สนง. ส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นจังหวัด	- มอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 2.1.2 จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรที่เสี่ยงต่อภาวะน้ำท่วม	สนง. เกษตรจังหวัด	
Data 2.1.3 จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรที่เสี่ยงต่อภาวะน้ำแล้ง	สนง. เกษตรจังหวัด	
Data 2.2.3 จำนวนครัวเรือนเกษตรที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดน้ำแล้ง	สนง.เกษตรจังหวัด	- กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 8.2.2 การแจ้งเตือนภัยน้ำท่วม/น้ำแล้งล่วงหน้า	สนง.ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัด	

รายการสถิติที่ที่ยังไม่มีข้อมูล ต้องมีการมอบหมาย ผู้รับผิดชอบเพื่อพัฒนาระบบการจัดเก็บต่อไป โดยรายละเอียดของรายการสถิติแสดงดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 : รายการข้อมูลที่ยังไม่มีข้อมูลต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “การบริหารจัดการน้ำ”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.2.2 จำนวนชุมชน/หมู่บ้านที่มีการกำหนดแผนป้องกันน้ำท่วมอย่างยั่งยืน	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบ - การจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูล ตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจง - ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล - กักตุนติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 2.6.1 จำนวนครัวเรือนเกษตรที่ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 3.1.1 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการมีน้ำไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้ในโรงงาน	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 3.1.2 สถิติการใช้น้ำในภาคอุตสาหกรรม	สนง. อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 3.2.1 จำนวนโรงงานที่มีการบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่ลุ่มน้ำสาธารณะ	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 4.1.1 จำนวนผู้เข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดการน้ำในทุกภาคส่วนคือ ชุมชน เกษตร อุตสาหกรรม	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 7.1.3 จำนวนสถานประกอบการที่ขาดแคลนน้ำใช้ในการดำเนินกิจการ	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 9.1.1 จำนวนโครงการการจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับพื้นที่ใกล้เคียง	สนง. จังหวัด / สนง.ชลประทาน / สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	
Data 10.1.1 จำนวนเครือข่ายด้านการจัดการน้ำ	โครงการชลประทานจังหวัด ปราจีนบุรี, โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาบางพลวง	
Data 10.1.2 อาสาสมัครเตือนภัย	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด/ สนง.จังหวัด	
Data 10.2.2 การซ่อมแผนเตือนภัยน้ำท่วม	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด/ สนง.จังหวัด	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาการเติบโตทางเศรษฐกิจส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพ

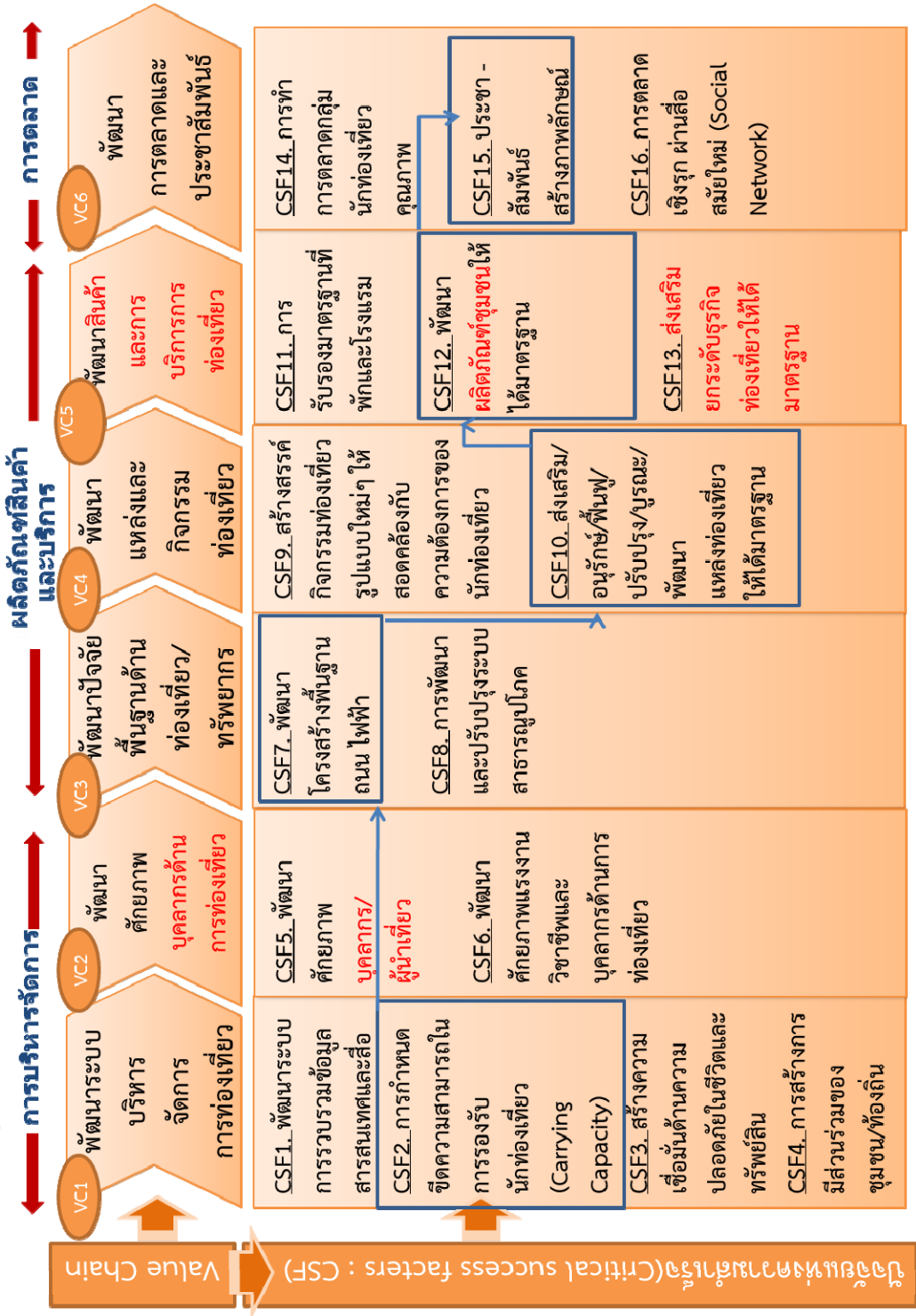
3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

ตารางที่ 26 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาการเติบโตทางเศรษฐกิจส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และสุขภาพ	เศรษฐกิจ -> การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
<p>สรุปเหตุผลสนับสนุน</p> <p>จังหวัดปราจีนบุรี แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและหลากหลาย ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ/เชิงนิเวศ ที่สำคัญได้แก่ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อุทยานแห่งชาติปางสีดา และอุทยานแห่งชาติทับลาน เป็นแหล่งโอโซนอันดับที่เจ็ดของโลก ปัจจุบันองค์การสหประชาชาติได้ประกาศให้เป็นผืนป่ามรดกโลก - แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญได้แก่สระมรกต เมืองทวารวดี ศรีมโหสถ ตึกเจ้าพระยาอภัยภูเบศร์ และผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยที่โรงพยาบาลอภัยภูเบศร์ วัดสง่างาม และแก่งหินเพิง - นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ/ท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ/เชิงนิเวศของจังหวัดเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ –ทับลาน - รายได้จากการท่องเที่ยวในปี 2553 จำนวน 1,317 ล้านบาท นักท่องเที่ยวจำนวน 940,756 ราย 		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำพ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3: ผลลัพธ์ที่ศึกษายภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

3.3.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC1 : พัฒนาระบบบริหาร จัดการ การท่องเที่ยว						
CSF 1 พัฒนาระบบการรวบรวมข้อมูล สารสนเทศและสื่อ	KPI 1.1 ร้อยละของความสำเร็จในการ พัฒนาระบบสารสนเทศและสื่อที่ นำมาใช้ในการให้บริการเพื่อ ส่งเสริมการท่องเที่ยว	Data 1.1.1 จำนวนจุดบริการด้านข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
		Data 1.1.2 จำนวนประเภทเอกสารและสิ่งพิมพ์ ต่างๆที่เป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อการ ท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
		Data 1.1.3 จำนวนโรงแรม รีสอร์ท ที่พักในจังหวัด ที่มีบริการจองห้องพักทางอินเทอร์เน็ต	ไม่มี			สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
CSF 2 การกำหนดขีดความสามารถใน การรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 2.1 ร้อยละความสำเร็จของการเชื่อมโยง สถานที่บริการกับนักท่องเที่ยว	Data 2.1.1 จำนวนโรงแรม/ที่พักในจังหวัด แยก ตามระดับของโรงแรม (5 ดาว 4 ดาว 3 ดาว 2 ดาว)	ไม่มี			สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 2.1.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศใน จังหวัด	มี	สำรวจ	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
		Data 2.1.3 จำนวนโรงแรม	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
		Data 2.1.4 จำนวนร้านอาหาร	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
	KPI 2.2 สัดส่วนของบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยวที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว	Data 2.2.1 จำนวนมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
		Data 2.2.2 จำนวนบุคลากรในธุรกิจท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 2.2.3 สมาคม ชมรม กลุ่มผู้ประกอบการ ท่องเที่ยว (เครือข่ายท่องเที่ยวชุมชน)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
	KPI 2.3 อัตราส่วนธุรกิจด้านบริการด้าน การท่องเที่ยว	Data 2.3.1 บริษัทนำเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
	KPI 2.4 อัตราส่วนการเข้าพักของ นักท่องเที่ยว	Data 2.4.1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าพัก	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3 สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	KPI 3.1 ร้อยละความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว	Data 3.1.1 จำนวนคดีความที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	ไม่มี			ตำรวจภูธรจังหวัด
	KPI 3.2 ร้อยละมาตรฐานความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวในชีวิตและทรัพย์สิน	Data 3.2.1 จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	ไม่มี			ตำรวจภูธรจังหวัด
CSF 4 การสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน/ท้องถิ่น	KPI 4.1 สัดส่วนเครือข่ายการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่น	Data 4.1.1 จำนวนกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
VC 2 พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว						
CSF 5 พัฒนาศักยภาพบุคลากร/ผู้นำเที่ยว	KPI 5.1 ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น	Data 5.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์ในจังหวัด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
		Data 5.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์ที่ได้รับใบประกอบวิชาชีพ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
		Data 5.1.3 จำนวนกิจกรรม/โครงการฝึกอบรมมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	มี			

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 6 พัฒนาศักยภาพแรงงานวิชาชีพ และบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	KPI 6.1 ร้อยละความสำเร็จของแรงงาน วิชาชีพ/บุคลากรด้านท่องเที่ยว ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ เพิ่มขึ้น	Data 6.1.1 จำนวนกิจกรรม/โครงการในการฝึกอบรม แรงงานวิชาชีพ/บุคลากรด้านกา ท่องเที่ยว	มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 6.1.2 จำนวนแรงงานวิชาชีพ/บุคลากรด้าน ท่องเที่ยวที่ผ่านการฝึกอบรม	ไม่มี			ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน
VC 3 พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร						
CSF 7 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ถนน ไฟฟ้า	KPI 7.1 ร้อยละความสำเร็จของ การปรับปรุงโครงสร้างและ บริการพื้นฐานที่ได้ดำเนินการ เมื่อเทียบกับเป้าหมาย	Data 7.1.1 จำนวนเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	ทางหลวงชนบท
		Data 7.1.2 จำนวนเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวที่ มีไฟฟ้าส่องสว่าง	มี	รายงาน	รายปี	ทางหลวงชนบท
	KPI 7.2 งบประมาณพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน	Data 7.2.1 จำนวนงบประมาณโครงสร้างพื้นฐาน	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 7.2.2 จำนวนงบประมาณแยกตามแหล่งที่มา (งบ function งบพัฒนาจังหวัด งบ ท้องถิ่น)	มี	รายงาน	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 8 การพัฒนาและปรับปรุงระบบ สาธารณูปโภค	KPI 8.1 ร้อยละจำนวนแหล่งท่องเที่ยว ที่มีระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก ตามมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว ของกรมการท่องเที่ยว	Data 8.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีระบบ สาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก ตามมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว ของกรมการท่องเที่ยว	ไม่มี			สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
		Data 8.1.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มี การจัดการขยะ	ไม่มี			สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
		Data 8.1.3 ปริมาณขยะมูลฝอย ตามเขตการปกครอง	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
		Data 8.1.4 จำนวนห้องน้ำในแหล่ง ท่องเที่ยวที่ผ่านมาตรฐานห้องน้ำ (กรมการท่องเที่ยว/กระทรวง สาธารณสุข)	ไม่มี			สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
VC 4 พัฒนา แหล่งและกิจกรรม ท่องเที่ยว						
CSF 9 สร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยว รูปแบบใหม่ๆให้สอดคล้องกับ ความต้องการของนักท่องเที่ยว	KPI 9.1 จำนวนโครงการ/กิจกรรม การท่องเที่ยวรูปแบบใหม่เพิ่มขึ้น	Data 9.1.1 จำนวนโครงการ/กิจกรรมการท่องเที่ยว รูปแบบใหม่ (ระบุชื่อ เช่น การปั่นเขา การล่องแก่ง)	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 10 ส่งเสริม/อนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/ บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐาน	KPI 10.1 ร้อยละความสำเร็จของ การพัฒนา/การอนุรักษ์/ฟื้นฟู/ ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยว	Data 10.1.1 จำนวนของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับ การอนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 10.1.2 จำนวนโครงการกระตุ้น/ฟื้นฟู การท่องเที่ยวจังหวัด	มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
		Data 10.1.3 จำนวนของแหล่งท่องเที่ยว	มี	สำรวจ	รายปี	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
VC 5 พัฒนาลินค้าและการบริการการท่องเที่ยว						
CSF 11 การรับรองมาตรฐานที่พักและ โรงแรม	KPI 11.1 จำนวนของโรงแรม/ที่พักที่ได้ มาตรฐานที่เพิ่มขึ้น	Data 11.1.1 จำนวนโรงแรม/ที่พักที่ได้รับการรับรอง มาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว	มี			สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
CSF 12 พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้ มาตรฐาน	KPI 12.1 ร้อยละของสินค้า/ผลิตภัณฑ์ ชุมชนที่ได้มาตรฐาน	Data 12.1.1 จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการขึ้น ทะเบียน OTOP	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. พัฒนาชุมชนจังหวัด ปราจีนบุรี
		Data 12.1.2 จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับ การคัดสรร แยกตามระดับดาว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง. พัฒนาชุมชนจังหวัด ปราจีนบุรี
		Data 12.1.3 มูลค่ายอดขายจำหน่าย OTOP	มี	รายงาน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”(ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 13 ส่งเสริมยกระดับธุรกิจท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐาน	KPI 13.1 ส่งเสริม/ยกระดับธุรกิจ ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน	Data 13.1.1 จำนวนธุรกิจนำเที่ยวที่ขึ้นทะเบียน ธุรกิจนำเที่ยว	มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัด
VC 6 พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์						
CSF 14 การทำการตลาดกลุ่มนักท่องเที่ยว คุณภาพ	KPI 14.1 ร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ต่อปี	Data 14.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
		Data 14.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
		Data 14.1.3 อัตราการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
		Data 14.1.4 อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการ นักท่องเที่ยว	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
CSF 15 ประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์	KPI 15.1 จำนวนโครงการ/กิจกรรม ประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์ ที่เพิ่มขึ้น	Data 15.1.1 จำนวนโครงการ/กิจกรรม ประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
		Data 15.1.2 ปฏิทินท่องเที่ยวจังหวัดแสดงข้อมูล กิจกรรม/เทศกาล/งานประเพณี	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี

ตารางที่ 27 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”(ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐาน ข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 15.1.3 วัฒนธรรมกิจกรรมที่โดดเด่น เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
CSF 16 การตลาดเชิงรุกผ่านสื่อสมัยใหม่ (Social Network)	KPI 16.1 จำนวนสื่อสมัยใหม่ (social network) ที่เพิ่มขึ้น	Data 16.1.1 จำนวนสื่อสมัยใหม่ (social network)	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี
		Data 16.1.2 จำนวนผู้เข้าชมเว็บไซต์/Facebook การท่องเที่ยวของจังหวัด	มี	รายงาน	รายปี	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดปราจีนบุรี

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาการเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพ ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 46 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บเป็นปกติจำนวน 38 รายการ และรายการที่เหลือจำนวน 8 รายการเป็นรายการสถิติที่ขาดความพร้อมในการนำมาใช้ ซึ่งต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป

ตารางที่ 28 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

รายการสถิติทางการ(ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6
		(4 CSFs, 8 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(2 CSFs, 3 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	38 (82.61%)	11	4	5	4	5	9
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่องไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	8 (17.39%)	4	1	3	-	-	-
รวม	46 (100%)	15	5	8	4	5	9

หมายเหตุ (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

รายการสถิติที่ยังไม่มีข้อมูล ต้องมีการมอบหมาย ผู้รับผิดชอบเพื่อพัฒนาระบบการจัดเก็บต่อไป โดยรายละเอียดรายการสถิติแสดงดังตารางที่ 29

ตารางที่ 29 : รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.3 จำนวนโรงแรม รีสอร์ท ที่พักในจังหวัดที่มีบริการจองห้องพักทางอินเทอร์เน็ต	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล
Data 2.1.1 จำนวนโรงแรม/ที่พักในจังหวัดแยกตามระดับของโรงแรม (5 ดาว 4 ดาว 3 ดาว 2 ดาว)	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 3.1.1 จำนวนคดีความที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	สถานีตำรวจภูธรจังหวัด	

ตารางที่ 29 : รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 3.2.1 จำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว	สถานีตำรวจภูธรจังหวัด	- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บการประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล - กำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ
Data 6.1.2 จำนวนแรงงานวิชาชีพ/บุคลากรด้านท่องเที่ยวที่ผ่านการฝึกอบรม	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน	
Data 8.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีระบบสาธารณสุขโรค สิ่งอำนวยความสะดวก ตามมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวของกรมการท่องเที่ยว	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 8.1.2 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีการจัดการขยะ	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	
Data 8.1.4 จำนวนห้องน้ำในแหล่งท่องเที่ยวที่ผ่านมาตรฐานห้องน้ำ(กรมการท่องเที่ยว/กระทรวงสาธารณสุข)	สนง. ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

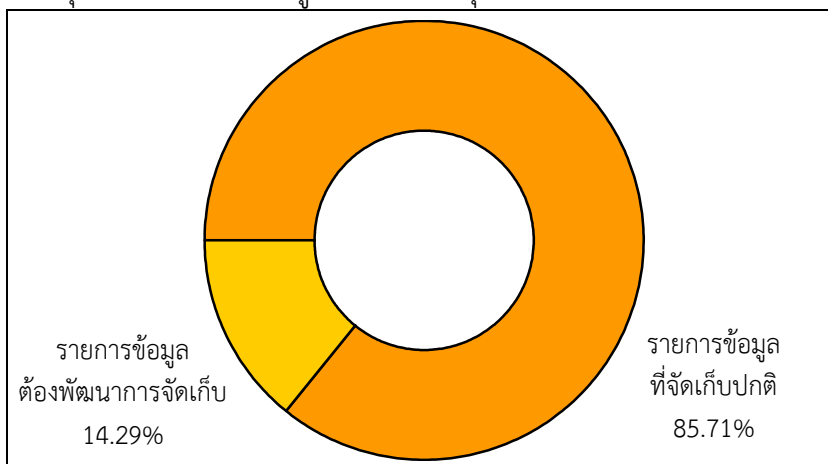
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมสีเขียว รองรับ AEC และตลาดโลก โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “อุตสาหกรรมสีเขียว” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 14 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 12 รายการ คิดเป็นร้อยละ 85.71
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ 2 รายการ คิดเป็นร้อยละ 14.29
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

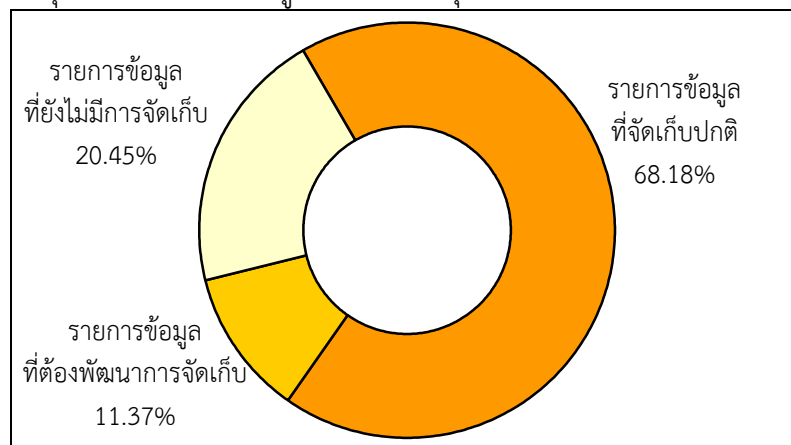
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : เมืองน่าอยู่ด้วยการพัฒนาทุนทางสังคมและความมั่นคงสู่สังคมเป็นสุข โดยประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “การบริหารจัดการน้ำ” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 44 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 28 รายการ คิดเป็นร้อยละ 68.18
- รายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล 5 รายการ คิดเป็นร้อยละ 11.37
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 11 รายการ คิดเป็นร้อยละ 20.45

แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

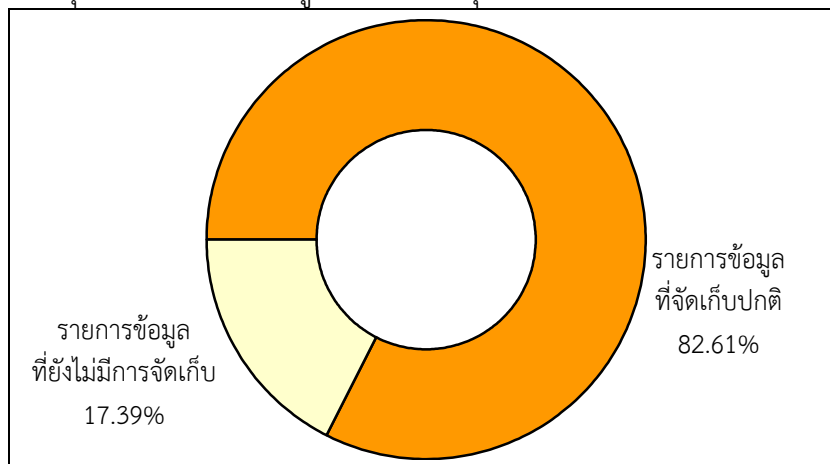

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาการเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่งเสริม
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพ โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ
“การท่องเที่ยว เชิงนิเวศ” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 46 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตาม
แผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 38 รายการ คิดเป็น
ร้อยละ 82.61

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 8 รายการ คิดเป็น
ร้อยละ 17.39

แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานข้อเสนอแนะทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลด้านเศรษฐกิจ
“การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจังหวัด” จังหวัดปราจีนบุรี

กลไก/การบริหารจัดการ

- จังหวัดควรให้ความสำคัญกับการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญ และจำเป็นตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดโดยใช้กลไกการดำเนินการของคณะกรรมการสถิติจังหวัดในการกำกับติดตามการจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นดังกล่าว และควรกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อย่างน้อยเดือนละครั้งหรือสองเดือนครั้ง พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะทำงานซึ่งอาจจะจัดตั้งตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด หรือจัดตั้งตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดที่แบ่งออกเป็น 3 ด้านหลัก คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อมีหน้าที่ในการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัด เพื่อที่จังหวัดจะได้นำใช้ในการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นนโยบาย /ยุทธศาสตร์ของจังหวัดต่อไป

- ในอนาคต การจัดทำข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัด ต้องเป็นเรื่องที่ทุกหน่วยงานในจังหวัดจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน จึงควรที่จะต้องมีการสร้างกลไกการดำเนินการที่เป็นระบบ ที่ทุกหน่วยงานจะเป็นเจ้าภาพร่วมกันในการจัดทำข้อมูล โดยอาจอิงกับระเบียบของคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (กนจ.) ที่คณะกรรมการการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กบจ.) สามารถจัดตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาได้ ดังนั้น กบจ. จึงอาจจัดตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อให้รับผิดชอบงานด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศของจังหวัด โดยให้สำนักงานจังหวัดกับสำนักงานสถิติจังหวัดเป็นฝ่ายเลขานุการร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดเอกภาพในการดำเนินการ และสร้างความมีส่วนร่วมของทุกหน่วยงาน/ทุกภาคส่วนในจังหวัด

- สำหรับการจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดปราจีนบุรีนั้น เนื่องจากข้อมูลด้านการท่องเที่ยวจะพัฒนามาจากการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งทำหน้าที่กำหนดนโยบาย แนวทาง หลักการในการพัฒนาการท่องเที่ยว และจากหน่วยงานภาคเอกชน/ชุมชน ซึ่งเป็นผู้ประกอบการและเป็นเจ้าของข้อมูลบางส่วน ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน/ชุมชนที่เกี่ยวข้อง เช่น สมาคมท่องเที่ยวปราจีนบุรี ฯลฯ จึงควรได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการ/คณะทำงานในการจัดทำข้อมูลสถิติทางการด้านการท่องเที่ยวด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นด้านการท่องเที่ยวได้เป็นไปอย่างครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์

- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น ควรได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากร และงบประมาณ ในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจังหวัดและหน่วยงานหลักด้านการท่องเที่ยวควรเป็นผู้รับผิดชอบให้การสนับสนุนในเรื่องนี้

การพัฒนาการจัดทำข้อมูลสถิติทางการ

ในการจัดทำข้อมูลสถิติทางการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดปราจีนบุรี พบว่ามีรายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น) รวมทั้งสิ้น 46 รายการ โดยมีสถานะการจัดเก็บข้อมูลแยกเป็นข้อมูลที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ (มีข้อมูลต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 3 ปี) จำนวน 38 รายการ คิดเป็นร้อยละ 82.61 และข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ จำนวน 8 รายการ คิดเป็นร้อยละ 17.39 ซึ่งการพัฒนาการจัดทำข้อมูลนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติในส่วนที่ยังไม่มีการจัดเก็บซึ่งเป็นข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap) ให้มีการจัดเก็บที่มีความสมบูรณ์ ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

- ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap) ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ของจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 8 รายการ เกิดจากหลายสาเหตุ สรุปได้ดังนี้
 - เป็นข้อมูลของผู้ประกอบการ จำนวน 2 รายการ ได้แก่ ข้อมูลจำนวนโรงแรม รีสอร์ท ที่พักในจังหวัดที่มีบริการจองห้องพักทางอินเทอร์เน็ต และข้อมูลจำนวนโรงแรม/ที่พักในจังหวัด แยกตามระดับของโรงแรม (5 ดาว 4 ดาว 3 ดาว 2 ดาว) ซึ่งรายการข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่หน่วยงานหลักด้านการท่องเที่ยวไม่เคยจัดเก็บเนื่องจากเป็นข้อมูลของเอกชน
 - รายการข้อมูลที่หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลดังกล่าวแต่ยังไม่มีการนำมาจัดเก็บอย่างเป็นระบบ จำนวน 5 รายการ ได้แก่ 1. ข้อมูลจำนวนคดีความที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว 2. ข้อมูลจำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว 3. ข้อมูลจำนวนแรงงานวิชาชีพ/บุคลากรด้านท่องเที่ยวที่ผ่านการฝึกอบรม 4. ข้อมูลจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีระบบสาธารณสุขปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวกตามมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวของกรมการท่องเที่ยว และ 5. ข้อมูลจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ผ่านมาตรฐานห้องน้ำ (กรมการท่องเที่ยว/กระทรวงสาธารณสุข) การที่รายการข้อมูลเหล่านี้ยังไม่มีนำมาจัดเก็บอย่างเป็นระบบ อาจมีสาเหตุมาจากหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในงานเหล่านี้ยังให้ความสำคัญกับการจัดเก็บและใช้ข้อมูลเหล่านี้น้อยเกินไป ขาดการบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วนในการในการจัดเก็บข้อมูล
 - เป็นข้อมูลที่กิจกรรมที่กำหนดไว้ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรม จำนวน 1 รายการ ได้แก่ ข้อมูลจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่มีการจัดการขยะ ซึ่งส่งผลให้ไม่มีข้อมูลที่จะจัดเก็บ (มติที่ประชุมของคณะกรรมการสถิติจังหวัดปราจีนบุรี ในการประชุมวันที่ 20 พฤษภาคม 2557 เห็นว่า รายการข้อมูลที่ไม่มีการจัดเก็บนั้น ควรมอบหมายให้หน่วยงานที่เป็นเจ้าของข้อมูลตรวจสอบรายการข้อมูลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง และแจ้งยืนยันสถานะของชุดข้อมูลดังกล่าว ให้ฝ่ายเลขานุการทราบเพื่อดำเนินการต่อไป)

แนวทางการพัฒนา

1. รายการข้อมูลที่ขาดหายไปมีแนวทางการดำเนินการดังนี้

1.1 รายการข้อมูลที่ผู้ประกอบการเป็นเจ้าของข้อมูล การดำเนินการในระยะแรกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องประสานและขอความร่วมมือกับผู้ประกอบการซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลโดยตรง ส่วนในระยะต่อไปจังหวัดควรที่จะให้หน่วยงานภาคเอกชนที่เป็นตัวแทนของผู้ประกอบการหรือตัวผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวได้เข้ามามีส่วนร่วมกับจังหวัด โดยแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการสถิติจังหวัด หรือเป็นคณะทำงาน เพื่อเป็นภาคีเครือข่ายให้กับจังหวัดในการจัดหา/จัดเก็บข้อมูลในส่วนของภาคเอกชนต่อไป

1.2 รายการข้อมูลที่กิจกรรมที่กำหนดไว้ยังมิได้มีการดำเนินการให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของจังหวัดนั้น จังหวัดควรจะต้องประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบการดำเนินการในกิจกรรมดังกล่าว

1.3 รายการข้อมูลที่หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลแต่ยังมิได้มีการนำมาจัดเก็บอย่างเป็นระบบนั้น จังหวัดควรมีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลในแต่ละด้านให้ชัดเจน จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาศักยภาพการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ให้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ทันสมัยและพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

2. การพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลในภาพรวม

2.1. มีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยอาจใช้รูปแบบการจัดตั้งคณะทำงานของจังหวัดขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลต่างๆ ให้ชัดเจน การบริหารจัดการการรับส่งเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล/จังหวัด/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สมบูรณ์ ทันเวลา สำหรับใช้ในการตัดสินใจ/กำหนดทิศทางของจังหวัด

2.2. กำหนดกรอบในการจัดเก็บข้อมูลให้ชัดเจน โดยระบุผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและรายงานข้อมูลในแต่ละด้าน กำหนดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลให้หน่วยงานในจังหวัดได้รับทราบ เพื่อประโยชน์ที่จะได้มีการนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผนและการตัดสินใจในทุกระดับ และป้องกันการจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อนกัน

2.3. พัฒนาศักยภาพการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ ให้มีความสมบูรณ์ ทันสมัย พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา โดยให้มีการจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล การกำหนดค่านิยาม/คำอธิบายไว้ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานได้ยึดเป็นแนวทางการดำเนินการ

2.4. ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดเก็บข้อมูล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานได้รับทราบ/สร้างการยอมรับ

2.5. ดำเนินการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล ให้มีความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล ซึ่งการดำเนินการในเรื่องนี้ต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และควรมีการประเมินผล/ติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้วย

การพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูลมหภาค

1. การพัฒนาคุณภาพข้อมูลจังหวัดเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะจังหวัดจะนำข้อมูลที่ได้จัดทำขึ้น มาใช้ในการตัดสินใจดำเนินการในเรื่องต่างๆ ข้อมูลที่ดีต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ข้อมูลมีความครบถ้วน / สมบูรณ์ สอดคล้องกับความต้องการของจังหวัด และเป็นข้อมูลที่ถูกต้องตามเวลา การวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน มุ่งเน้นที่จะพัฒนาศักยภาพของจังหวัดในด้านต่างๆ ให้เทียบเคียงกับระดับสากล ดังนั้นข้อมูลของจังหวัดที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจจึงควรประกอบด้วยข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง

2. การกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด นั้น ควรนำข้อมูลด้านการท่องเที่ยวในระดับกลุ่มจังหวัด และระดับประเทศมาเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการกำหนดยุทธศาสตร์ทางด้านนี้ของจังหวัดด้วย สำหรับการดำเนินการในการจัดทำข้อมูลสถิติทางการในครั้งนี้จะเป็นการพิจารณาจัดทำข้อมูลในระดับพื้นที่ก่อน เพื่อให้จังหวัดได้รับทราบข้อมูล/ ศักยภาพภายในจังหวัดของตน ในระยะต่อไปจังหวัดควรใช้กลไกคณะทำงานจัดทำข้อมูลในระดับมหภาค โดยประสานกับหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาพิจารณาเชื่อมโยงกับข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นด้านการท่องเที่ยวในระดับพื้นที่(จังหวัดและกลุ่มจังหวัด) กับระดับประเทศ เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดปราจีนบุรีสอดคล้องกับนโยบายของประเทศ โดยยังคงจุดขายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัดปราจีนบุรีไว้เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดที่ยั่งยืนต่อไป

ทั้งนี้ จังหวัดควรสนับสนุนให้มีการนำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดไปใช้ประโยชน์ โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจและพัฒนา แทนการตัดสินใจด้วยประสบการณ์ ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด (มติที่ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดปราจีนบุรี เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2557 ให้สถิติจังหวัดนำข้อมูลที่ได้รับ มาจัดทำผังข้อมูลสถิติทางการเสนอให้คณะกรรมการสถิติจังหวัดได้รับทราบภายในเดือนกันยายน และให้สถิติจังหวัดดำเนินการเรื่องนี้ให้ต่อเนื่องกันไป และให้รายงานความก้าวหน้าให้ผู้บริหารระดับสูงของจังหวัด ซึ่งได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด ได้รับทราบอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เป็นรายไตรมาส หรือปีละประมาณ 3 ครั้ง)

ตารางที่ 30 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558														
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12			
การจัดทำนิยาม คู่มือและระบบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูล	คณะทำงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดทำระบบการกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ 															

ตารางที่ 30 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก (ต่อ)

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558													
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12		
การฝึกอบรมเพื่อพัฒนา คณะทำงานและบุคลากรใน การดำเนินการชุดข้อมูล	สำนักงานสถิติ จังหวัด	- จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล														
การเสริมสร้างศักยภาพใน การจัดทำยุทธศาสตร์ แผนงานฯ โดยใช้ชุดข้อมูลที่มีคุณภาพ สะท้อนศักยภาพที่แท้จริง ของจังหวัด	สำนักงาน จังหวัด	- จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระหว่างหัวหน้า หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ ปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงาน ของจังหวัด - สร้างความเข้าใจและให้เห็นถึง ความสำคัญในการนำข้อมูลมาใช้ เพื่อวิเคราะห์และจัดทำ ยุทธศาสตร์และแผนงานฯ - นำเสนอชุดข้อมูลในภาพรวมให้ ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลใน การตัดสินใจทำแผนประจำปี														

บรรณานุกรม

กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด, สำนักงานจังหวัดปราจีนบุรี. (2556). **แผนพัฒนาจังหวัดปราจีนบุรี 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561).**

ดร.สุรชัย ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ” **การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่างยั่งยืน** (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. **ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่โครงการระดับชาติ,** (หน้า 50-51)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559).** กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). **แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558.** กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป

(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี
2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์	10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว	
3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ	11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	
4. อุตสาหกรรมการผลิต		
5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน		
6. การบริการและการ ท่องเที่ยว		

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคอเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารูขี้น้ำประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

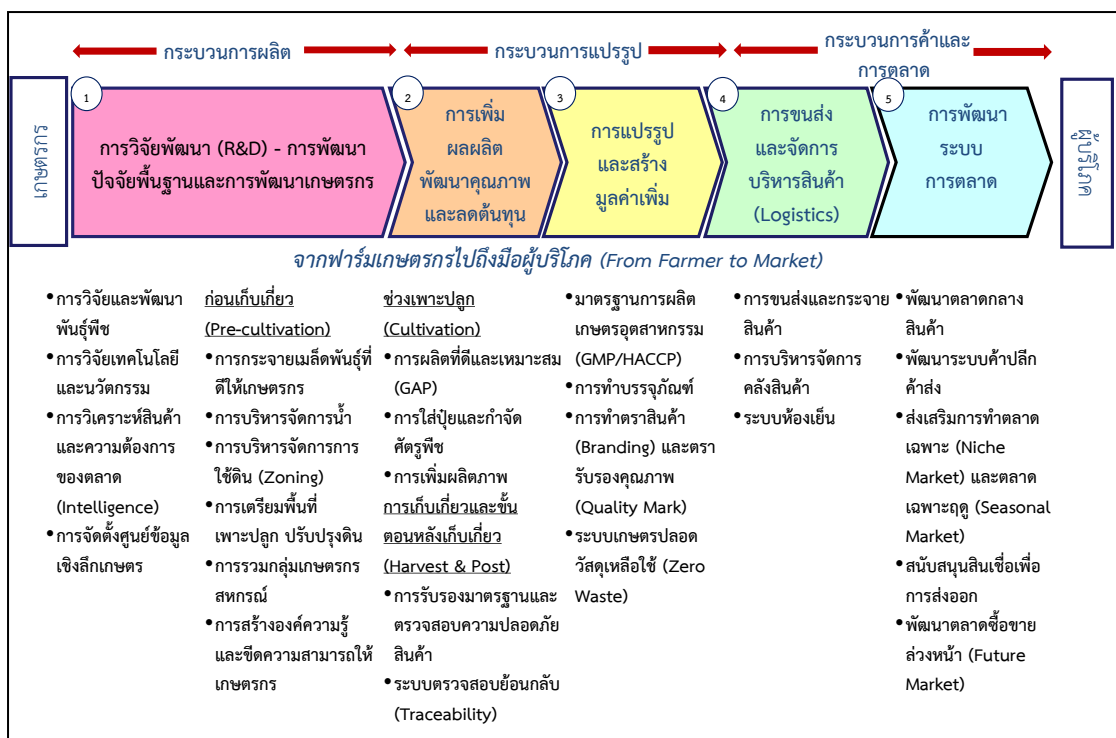
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุมูลค่าสัมพันธในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่าง ของห่วงโซ่มูลค่าเข้ามาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตร ในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคม ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะ ยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนา คุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้ อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนา สินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวน แผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนด ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนาการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

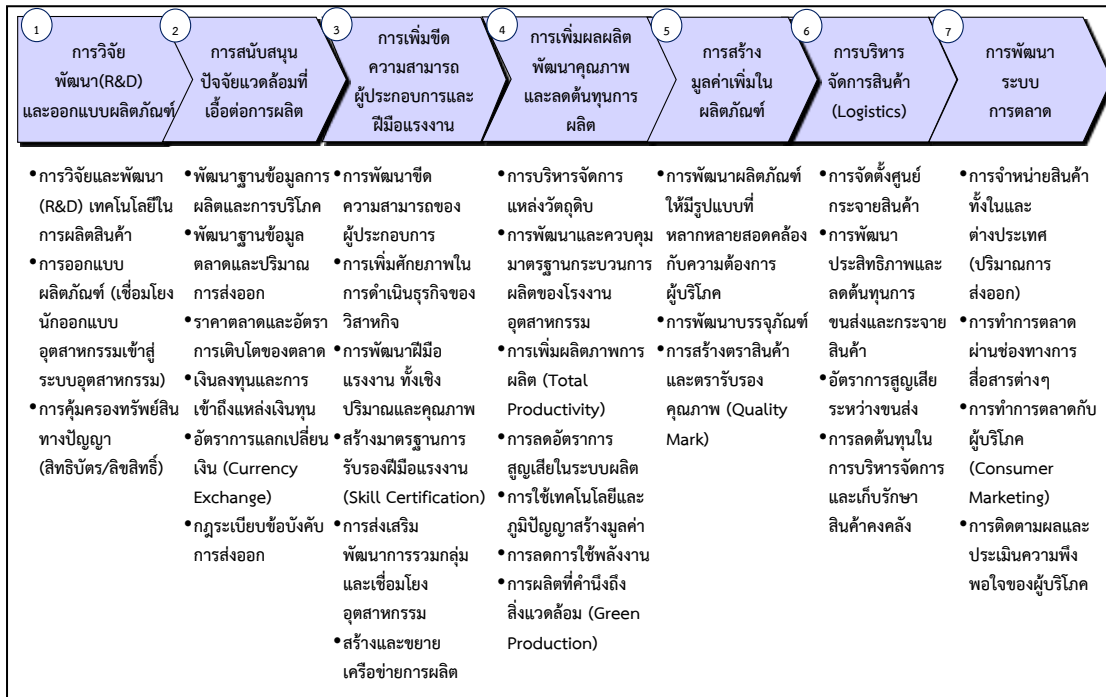

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีตู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว ศตวรรษที่ 21 และสะท้อนขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่ใช้ถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	<ul style="list-style-type: none"> ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

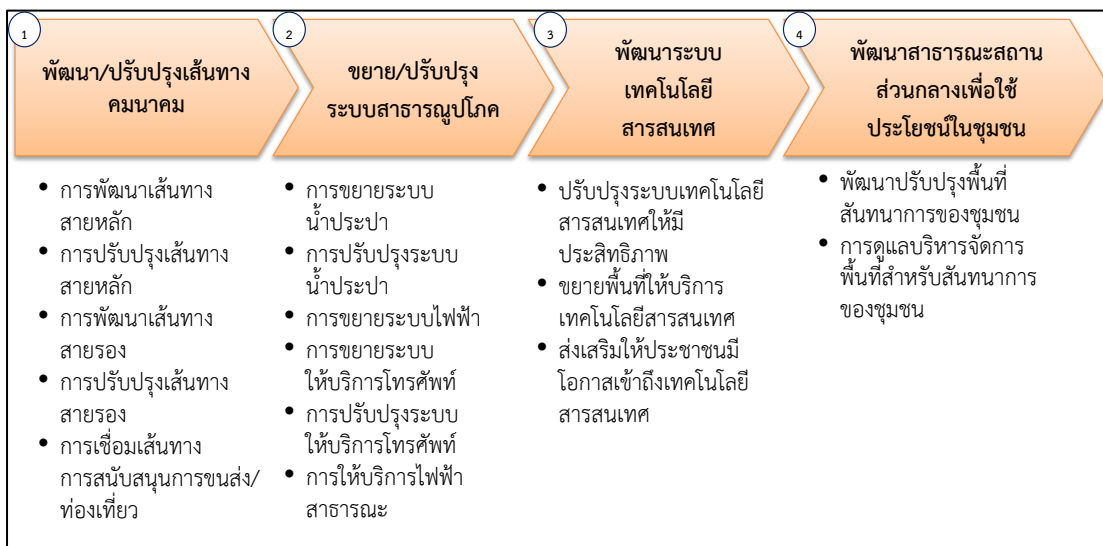
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่น ๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

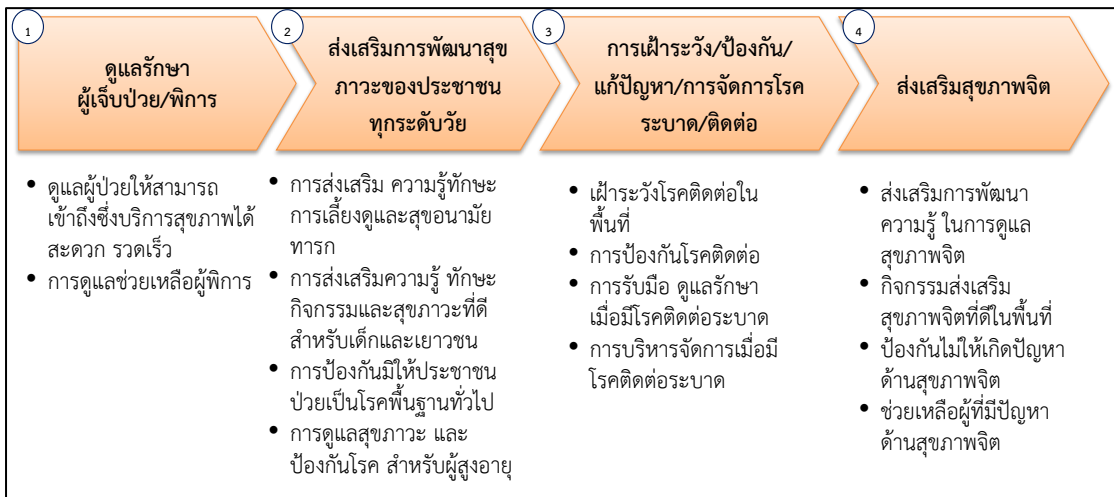
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสุขภาพที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

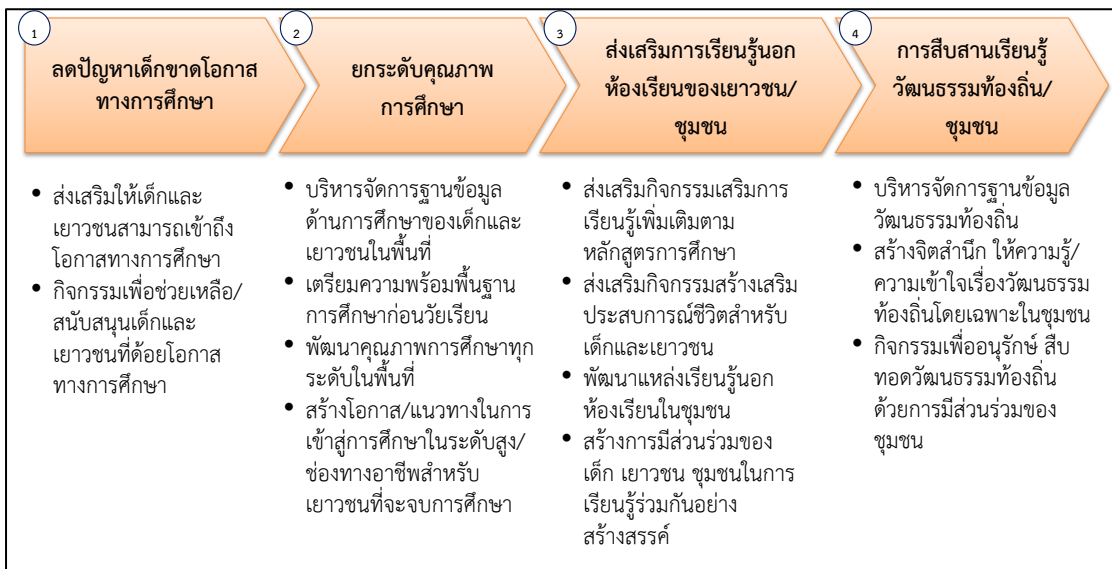
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกละเอียดที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้ วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหาคารว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาวะของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

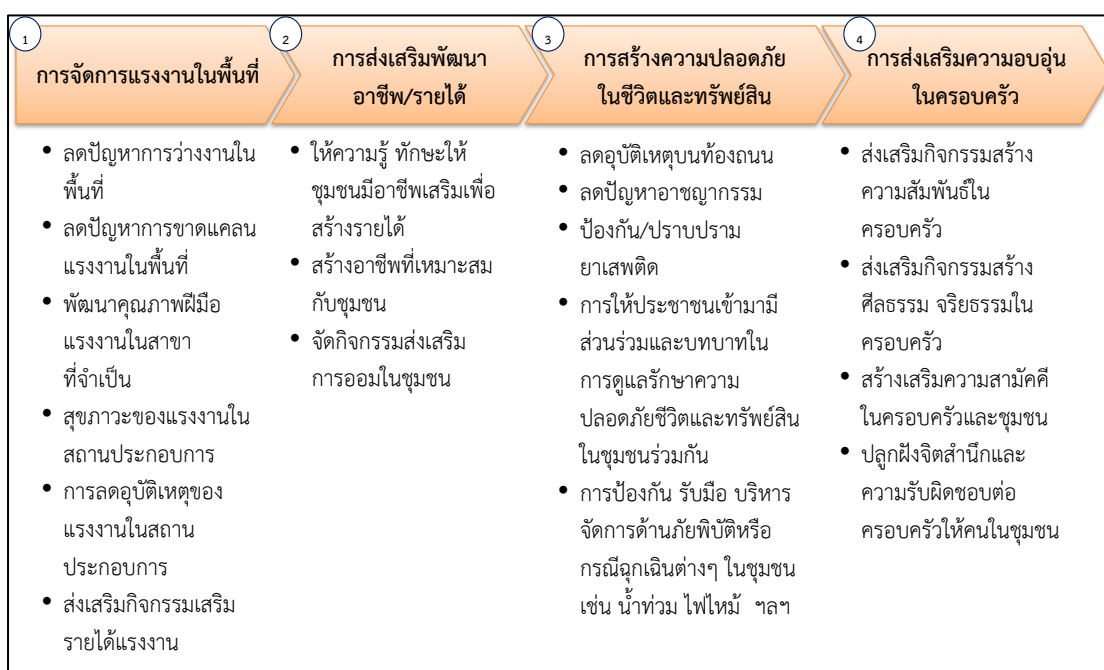
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผนเพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลยเพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่นและร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

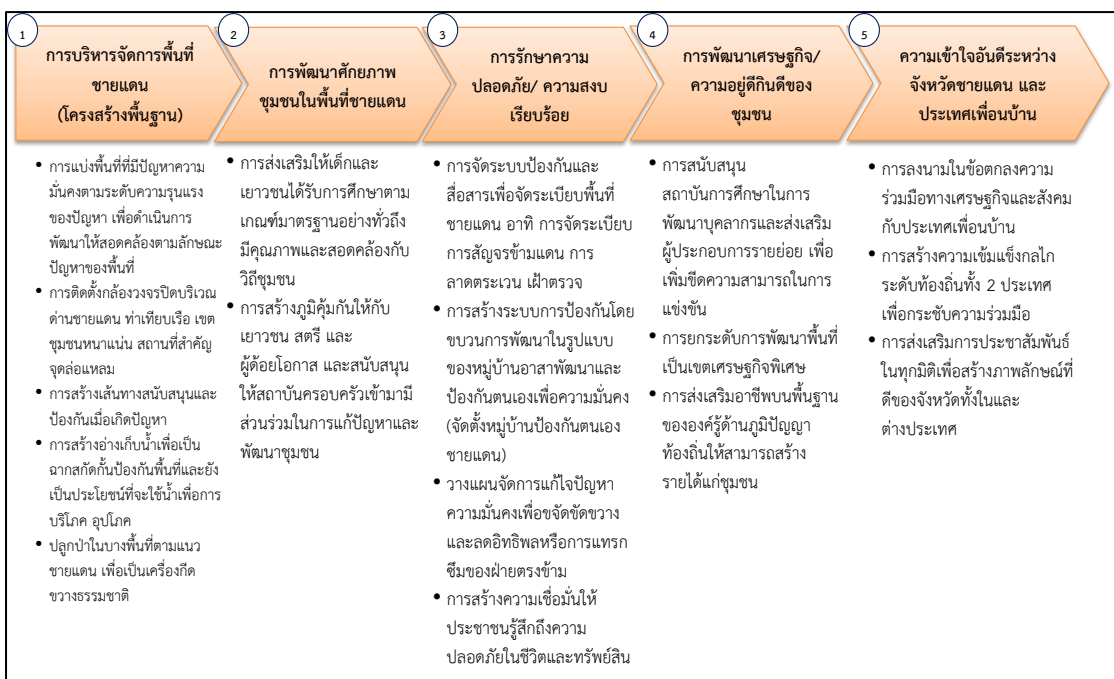
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 กลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนามนุษย์ของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตัดวงจรใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหาหมอกพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาลสุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการแข่งขันของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

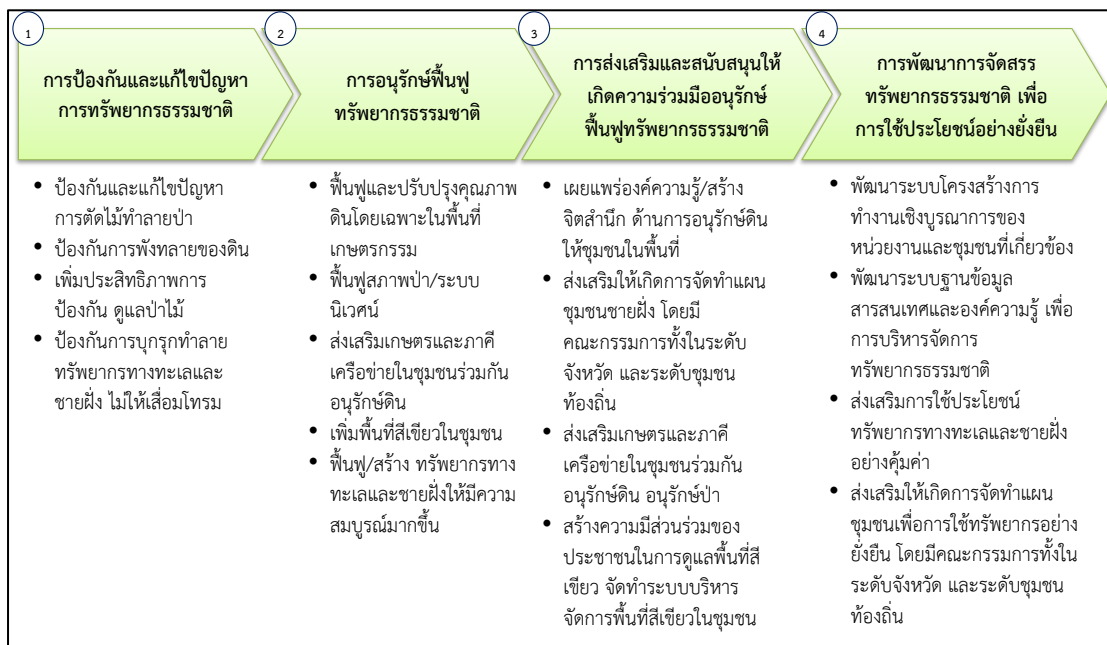
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

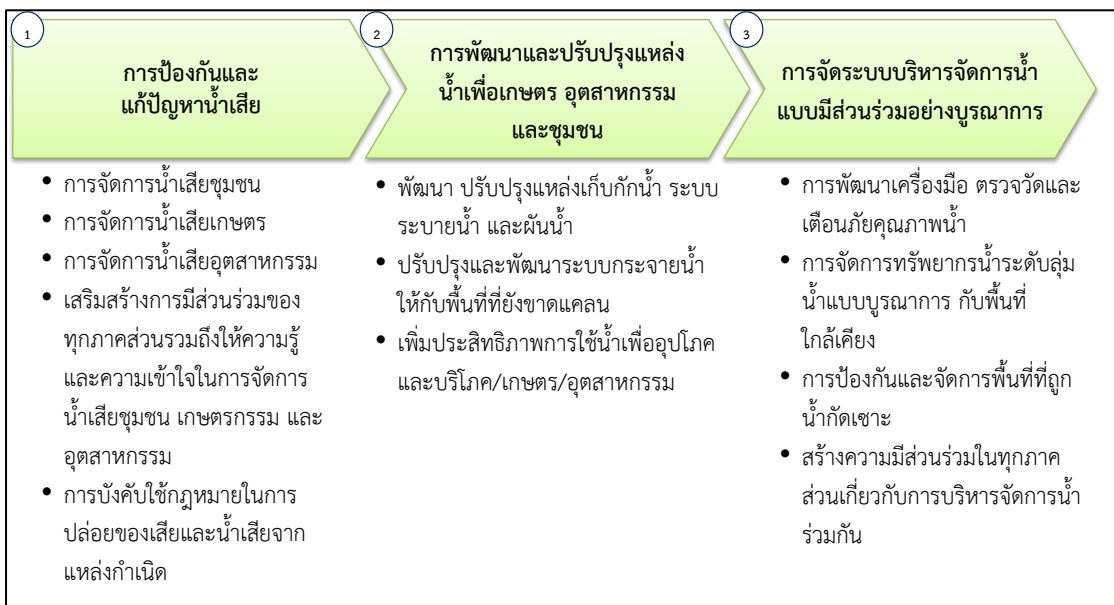
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสียและน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจสอบและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับพื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

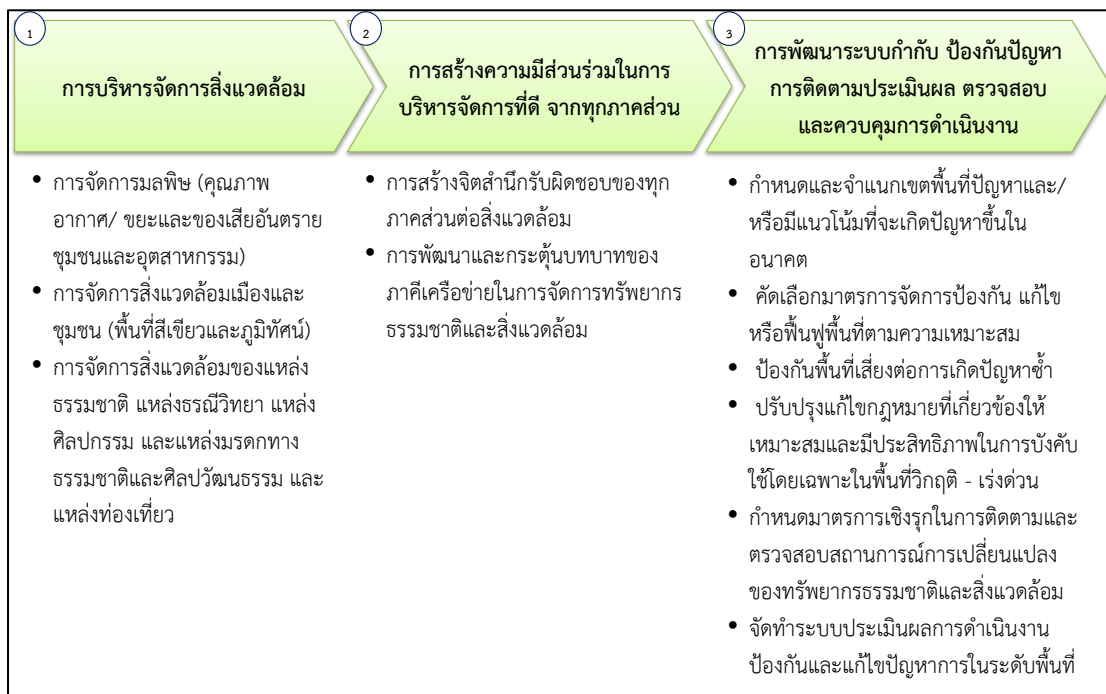
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้าและบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงเรือนที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงเรือนใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงเรือนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงเรือนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมการสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)			
ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมือหลักครบ 3 มือ			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา		
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่าไม่แหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีผิว	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม้ไม่ใช่ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้าย (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตร จากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดย ผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้ายที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้ รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือน ทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแล หลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุ ต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียน ในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ตีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ตีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บูรณาการ			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในศีลธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือ คนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของ ยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของ ยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายใน ชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทน ผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะ ในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบเบา กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหา มีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนเพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตำระดับด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลอดภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ประเทศ ภาค จังหวัด อำเภอ ตำบล
 - เขตการปกครอง อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - เผยแพร่ได้ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ไทย อังกฤษ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - สัมภาษณ์
 - สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ขนาดตัวอย่าง.....
 - อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ทะเบียน
 - รายงาน
 - อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - รายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน
 - รายไตรมาส ราย 6 เดือน รายปี ราย 2 ปี
 - ราย 3 ปี ราย 5 ปี ราย 10 ปี อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - .doc, docx .xls, .xlsx .csv .pdf .txt
 - อื่นๆ (ระบุ)
 - ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - Oracle DB2 MS SQL My SQL
 - อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

